

Szivák-Tóth Viktor

Fényeskedjék neki

Fejér Zoltán (†49) – Zoli, Zozó, az elhunyt –
nem jelenik meg

Bernáth Zsolt (49) – titokban egy éve
Myrtillel

Halmos Ervin (48) – Myrtill férje, Halmos és
Halmos Ügyvédi Iroda

Fejérné N. Mária (47) – Mara, Zoltán özvegye, korábban Zsolttal

Majoros Myrtill (41) – később érkezett

Fejér Ádám (24) – Zoltán és Mara gyermeke

A Fabricius Holding Zrt.
tulajdonosai

A szerző a Petőfi Irodalmi Múzeum Örkény István-ösztöndíjasa.

I. Felvonás**1. jelenet**

Üres tanterem, padok, székek, a földön szemét vagy éppen feltakarítottak szépen. Ádám a nyitott ablaknál áll

ÁDÁM

Miért nem tud meghalni rendesen, ahogy szoktak? Ez általában megy az emberek többségének, csak ő szeretne kitűnni még ebben is. Apám is elvesztett egy apát és az is sajátját, eddig rendben van, tudom már én is jó ideje, hogy örökké ő sem lesz velünk. Apa. Apám. A szó is értelmét veszti. Hiába mondom ki, nem felel rá, a megszólítás fölösleges lett. Amíg élt, bármilyen nehéz is volt a végén látni, hogyan sorvad el, zabálja fel az életét a rák, csak azt akartam, legyen még velünk. Az árulásait olyan könnyen megbocsájthatónak láttam akkor, sebezhető, érző emberré vált szememben. Vagy valóban. Nem tudom. De most már a gyászban kitartani, olyan nehéz lett, mint szeretni őt korábban, szenvedései előtt, amíg az egészsége meg nem tört, amíg életben tartotta a stressz, a gyűlölet, a büszkesége és a másik iránt érzett megvetés. A legjobb akar lenni ebben is: halálában is legyőz, megaláz. *(Pillanatra elhallgat, majd folytatja)* Csak ahhoz nem volt bátorsága, hogy fölégessen mindent maga után. Fejezze be helyette a munkát, akit majd megtalál a feladat. Ha van szelleme, akkor itt kísért. Nehéz volt szeretni, de legalább szabad volt utálni is. Hiába adott parancsba mindent, akkor is vitázhattam vele magamban, és – ha megtettem is mindig, amit kért – hatalma eddig ért, és azt, hogy én mit érzek iránta vagy más iránt magam dönthettem el. Csak meg ne tudja. A leplezés mestereivé váltunk anyám és én, egymásról se sejtve, mikor vagyunk őszinték. Ne tudja

a másik, így nem szólja el magát.
 Feláldoztuk ezt is, hogy túléljük,
 magányos szövetségeseink lettünk
 mi ketten így, és velünk szemben ő.
 Legyőztük, túléltek. A jutalmunk
 mi lesz? Mikor szabadulunk meg már?
 A legszívesebben itt hagynám az
 egészséget, ne legyen közöm hozzá.

*Ervin belép, az ajtót nyitva hagyja, kezében szatyrok vagy doboz, de
 annyi szent, hogy azokban alkoholt hoz*

ERVIN Nehéz ez.
 ÁDÁM *(észreveszi, vagy sem, de pillanatig sem
 zökken ki)*
 És még így is könnyebb volt,
 enyém lehetett legalább ennyi
 szabadság, és most ezt is elveszi.

ERVIN Nehéz.
 ÁDÁM *(Ervin felé fordul, innen a monológ
 némi ironikus ízt kap)*
 Nem volt még kötelező őt
 szeretni. És most elvárják tőlem,
 lesik minden rezdülésemet, hogy
 mikor fakad fel bennem is a gyász,
 mikor tör ki a fájdalom, mitől
 apám lelke a mennyekig hatol.

ERVIN Nehéz, nehéz ez.
 ÁDÁM *(végre észreveszi Ervint, kezében a szatyrokkal
 vagy dobozzal)*
 Segítsek?

ERVIN Ja, nem...
 Nem erről beszélek, hanem rólad.
 Amit most érezhetsz, a súlyáról.
 A jók mennek el legelőbb. Igen.

ÁDÁM Kiket hagynak akkor maguk után?
 ERVIN Nekem szerencsém volt eddig. Nem ért
 ilyen közeli veszteség, mint most.
 Viszont éjjel, álmomban megjelent
 – olyan volt, mintha még most is élne.

*A huzat hatalmas csattanással bevágja az ajtót, ablakot. A terem
 neonfényei egy pillanatra kialszanak, majd vibrálva visszatér a fény.
 Ervint görcsbe rántja a rémület*

ÁDÁM Kiszellőztethetetlen ez a szag.
 ERVIN *(rémületét magyarázva)*
 Kikészített az álom teljesen.
 Hideg rázott tőle, pedig talán,
 ne érts félre, de ennyire közel
 nem állt hozzám még senki –

ÁDÁM Mint apám?

ERVIN Az első kutyám, Lesley. Biztosan meséltem róla, nagyon szerettem. Nem is lett helyette soha másik, az elsőt nem követte második.
(*Némi zavar, ezt a témát most hogyan kösse át a helyzethez*)
Apád is pótolhatatlan ember.

ÁDÁM Beszélhetünk róla múlt időben.

ERVIN Nehéz.

ÁDÁM De meg kell szoknunk, azt hiszem.

ERVIN Apád pótolhatatlan ember volt. Kimondtam. Jó ég!

ÁDÁM Köszönöm, Ervin.

ERVIN Fogalmam sincs, mi lesz most nélküle.

ÁDÁM Ti jó csapat voltatok így együtt.

ERVIN A legjobbak voltunk.

ÁDÁM A legjobbak.

ERVIN Valóban. Ezt említetted többször a szertartáson is. Szépen beszéltél. Anyádnak nagyon sokat jelentett, hogy elbúcsúztattad személyesen apád. Megrendítő volt látni is. A polgármester beszéde alatt, utána meg a Szolnoki Laci magánszáma közben azt figyeltem, mikor fog anyád összeomlani.

ÁDÁM Erős maradt. Jó ideje készült, hogy ezt a részt valahogy túlélje.

ERVIN De hát, ő akart nagy temetést, nem? Marának a kívánsága volt, hogy akit csak lehet, azt érjük el. Elértük őket, aztán meg jöttek maguktól is. A Szolnoki pedig ragaszkodott hozzá, hogy beszéljen. Nemet mondani erre nem lehet.

ÁDÁM Ne mentegesd emiatt magad már, nem úgy alakult minden, ahogyan szeretttük volna, de nincsen harag.

ERVIN Tudom, mégis úgy érzem, hibáztam.

2. jelenet

Myrtill robban be a térbe

MYRTILL Mi van már, Ervin, meddig várjak még?

ERVIN Hibát hibára halmozok, látod. Csak egy kicsit beszélgettünk.

MYRTILL Ádám...
(*hirtelen túlcserélésből megöleli Ádámot*)
Olyan szépen beszéltél, esküszöm, el is sírtam magam, úgy meghatott. Anyád hol van? Nem együtt jöttetek?

ÁDÁM Kidőlt, pihen. De mindjárt indulok
 is érte, hét előtt megérkezünk.
 MYRTILL Megint összevesztetek?
 ÁDÁM Egy kicsit.
 ERVIN Nekem nem is mondtad, Ádám.
 MYRTILL Ervin,
 Lehetnél parányit figyelmesebb,
 hiszen látszik rajta jól, hogy baj van.
 ERVIN Ilyen helyzetben, mondjuk, én inkább
 azon lepődnék meg, ha nem látnám
 az arcán, hogy mennyire megviselt.
 MYRTILL Ne kezdj el te is balhézni, elég,
 ha Marát kell lecsillapítani.
 ÁDÁM Mesélj, Ádám, min kaptatok össze?
 MYRTILL Ha nem baj, inkább máskor, Myrtill, jó?
 Kivannak az idegei nagyon.
 ERVIN Nem is csoda, ezt én se bírnám el.
 ÁDÁM Kemény időszak volt ez neki is.
 Ha tudtuk volna, hová utazott,
 ha nem titokban szökik el tőlünk
 apám, könnyebb is lehetett volna.
 ERVIN Zozó biztos csak jót akart nektek.
 MYRTILL Nyugodtan haragudhatsz apádra,
 a gyászfolyamatban természetes.
 ERVIN Azért ez így túlzás, hogy elszökött.
 ÁDÁM Igen? Nem szólt egy szót se senkinek.
 Nekünk meg konkrétan hazudott is,
 hogy immunerősítő kúra lesz,
 azért utazik el – pár napra csak.
 Mi meg vártuk haza, azt se tudtuk,
 mi van vele, hiába hívtuk őt,
 ki volt kapcsolva. A helyen pedig,
 ahol lennie kellett volna, ott
 nem is hallottak róla, mert sosem
 jelentkezett be. Még minket néztek
 hülyének, hogy nem tudjuk, hova tűnt.
 MYRTILL Nyugodj meg, Ádám, adjak nyugtatót?
 Anyád miatt hoztam kicsit többet.
 ÁDÁM Myrtill, tudod, szeretlek... de ezt ne!
 ERVIN Apád csak azt akarta, hogy ne ti
 viseljétek a felelősséget.
 Az ő döntése volt, fogadjuk el.
 Miattatok is, nem csak magáért
 akart így távozni.
 ÁDÁM Értünk tette?
 ERVIN Igen. Nem akart szenvedni tovább,
 ahogy nem szerette volna azt sem,
 hogy ez benneteket megviseljen.
 ÁDÁM Anyához, mikor megtudta, mi van,
 ki kellett hívnom a mentőt, aznap.

Idegösszeroppanás, azt mondták.
Szerencsének számít már az is, hogy
kiengedték a temetés előtt.

ERVIN Jogos, hogy így érzel, a dühöd is.
MYRTILL Nem ezt mondtam, én is? Haragudj csak!
ERVIN Myrtil, kérlek, hadd fejezzem már be!
Csak azt akartam mondani, Ádám,
apád szeretett mindkettőtöket,
ahogy ti is szerettétek Zozót.
Hogy is várhatta volna tőled és
Marától, hogy ti hozzatok döntést?
Vagy együtt. Azt se lehetett volna?
ÁDÁM Lehet, hogy az sem lett volna jobb, mert
ERVIN ha nem tudnátok megbocsájtani
saját magatoknak ezt a döntést,
Zozó sem nyugodhatna békében.

MYRTILL Na, ezt szépen mondtad. Egyetértek.
ERVIN Te el se tudod képzelni, milyen...
(*Találni kellene egy találó szót*)

ÁDÁM Nehéz?
ERVIN Nehéz. Igen! Az lehetett.
Szerintem számot vetett mindennel,
utána döntött csak, nem hirtelen
felindulásból. Ő csak jót akart.

ÁDÁM Megírta ezt is neked, vagy csak úgy
találgatsz, mivel nyugtathatnál meg?
ERVIN Nem írta meg, de biztosan így van.
Kiküldött mindenkinek, neked is,
egy-egy személyre szóló búcsúzó.

MYRTILL Mikor megnyitottam a levelet,
fel sem tudtam fogni percekig,
ERVIN Ahogy mindenkit váratlanul ért.
MYRTILL Hogy olvasom a sorait, de ő
nem él már. Ez hátborzongató, nem?
ERVIN Valóban bizarr ötlet volt tőle.
De nem volt több levél, illetve még
egyetlen e-mail, nekem címezve,
kikötve azt, hogy ne ismertessem
a tartalmát ma este hét előtt.
Csak annyit mondhatok, amit eddig:
szeretne egy személyesebb búcsút,
ezért kérte, hogy ne feketében
jelenjünk meg. Ne úgy emlékezzünk
utoljára meg róla, mint mások,
akik nem is ismerték igazán.
Inkább idézzük meg úgy, ahogy
szerettük őt, merjünk nevetni is
hibáin, magunkon, az életen.

ÁDÁM Ha annyit megtett volna legalább,
mielőtt kiissza a poharát,

- de még, ha utána is, mikor már
nem tudtuk volna visszahozni őt,
ha felhívott volna, személyesen,
nem egy levélben közli csak velem,
hogymen, önszántából itt hagyott
örökre, nem csak úgy, mint régen,
ezúttal végleg. De nem volt ehhez
elég bátorsága, csak elszökött.
Lelépett az életből, magasról
leszarja most is, hogy mi van velünk.
Bocsássuk meg, hogy önként távozott.
De hogy? Nem élt már mikor megtudtuk.
- ERVIN Fogalmunk sincs, mit engedélyeznek
az orvosok egy ilyen helyzetben.
- MYRTILL Utáneztem egy kicsit, hogy megy:
nem egy, hanem két pohár van, előbb
a hányinger ellen kapnak egyet,
utána jön a végső, a mérge.
- ERVIN Lehet, nem is volt így legális.
A konzulátus mondjuk erre nem
utalt, szóval tegyük fel, hogy az volt.
- MYRTILL Ne menj bele jogi részletekbe,
ne legyél ennyire érzéketlen.
- ERVIN Nem az vagyok, csak azt magyarázom,
lehetett más oka is, hogy így tett.
Helyettünk vállalt felelősséget
korábban is már annyiszor. Biztos,
nyomós oka volt most is. Úgy hiszem.
- MYRTILL Te üzleti indokokat sejtasz
a döntése mögött? Ezt hogy érted?
- ERVIN Nem ezt mondtam, ne értsetek félre!
Az egész képet csak ő láthatta,
a többről csak találgathatunk.
- ÁDÁM Hogy ez nem jutott eszembe eddig!
Az üzletre gondolt csak, mi másra?
Mit érdekelte volna, hogy van még
családja is: felesége, fia?
- ERVIN Szívén viselte mindenki gondját.
- ÁDÁM Elugrok anyáért, és meglátom,
de nem hiszem, hogy maradok, Ervin.
- MYRTILL Ne csináld ezt, nehogy megbánd később.
- ERVIN Myrtilnek igaza van, nélküled
nem úgy valósulna meg az este,
ahogy szerette volna az apád.
- ÁDÁM Engem meg ez zavar a legjobban,
hogy ő rendez el még most is mindent.
(*El, de semmi nagy kivonulás*)
- 3. jelenet**
- MYRTILL Te hogy tudsz mindenkit megbántani?
- ERVIN Tudod, milyen nehéz ez így nekem?

Nem értem, miért engem választott
 Zozó, máskor mindenből kihagyott,
 nem azért, nem bántott ez engem sem
 korábban, sőt én kértem erre meg.
 Csinálja, amit jónak lát, de ne
 keverjen bele kényes ügyekbe.
 Nekem, úgy látszik, ezt találta ki.
 Kíváncsi vagyok, rátok mi vár még.
 MYRTILL Nekem elmondhatod. Ugye, tudod?
 ERVIN Ha majd mindenki itt lesz, elmondom.
 Kicsit tudjál már késleltetni, jó?
 MYRTILL Te mondod nekem? A tegnapi este
 után? Pedig kedvem sem volt hozzá.
 ERVIN Alázz csak meg, éld ki magad addig,
 amíg a többiek nincsenek itt.
 MYRTILL Csak azt mondom, túl nagy rajtad a stressz.
 Nem újdonság, megszoktam én is már.
 De itt az alkalom, hogy változtass
 a megszokott szereposztáson. Most.
 Minek várjuk csak folyton, hogy mi lesz,
 miért hagyjuk, hogy mások döntsenek?
 Ha téged bízott meg ezzel Zoltán,
 az azt jelenti, hatalmat adott
 neked valamire, csak használd ki.
 ERVIN Bizalmat szavazott, nem hatalmat
 adott, ez nagy különbség. Ezzel én
 sosem fogok visszaélni. Ezért
 esett pont rám a választása is.
 MYRTILL Mióta sejtet már, hogy átvernek?
 Te meg játszod a gerincoszlopot,
 az elves levest! Lelkiismeret?
 Mi az, ha folyton félrefordítod
 az arcod, amikor a lényeges,
 a „kényes” döntések megszületnek?
 Legyen! Csak akkor tartsd oda szépen
 a másik arcod is, és ne rinyálj!
 ERVIN *(elneveti magát)*
 Ez így nagyon zavaros, bocsáss meg.
 MYRTILL Hogy ennyit nem tudsz átlátni, bazmeg!
 Kiforgatnak majd a vagyonunkból,
 ha összeáll a nagy csapat, és Zsolt
 az üzletben nem ismer se istent,
 se embert. Marával és Ádámmal
 simán többséget szerez a cégnél.
 ERVIN De honnan veszed, hogy szervezkednek?
 Miért feltételezed ezt bárkiről?
 Huszonkét éve dolgozunk már így
 együtt, és ennél is öregebb a
 barátságunk, épp ezen alapul
 a cég sikere, hogy sosem basszuk

MYRTILL egymást át: úgy hívják, hogy bizalom. Megérzem, hogyha baj lesz, jól tudod. Szeretlek. Értsd meg, milyen nehéz ez nekem: látni, hogy szenvedsz, és kihagysz belőle; hogy segítenék neked, de nem hagyod, visszautasítasz.

ERVIN *(elneveti magát)*
Bocsáss meg, olyan vicces vagy, mikor elöntenek az érzelmek, nekem kicsit sok ez – de jól esik nagyon, ne érts félre, én szeretlek.

MYRTILL *(évdéssel csillapított dühből)*
Csak egy fasz vagy.

ERVIN Az vagyok, így igaz.
A szenvedélyes férfi ideált nem is rólam mintázták, azt hiszem.

MYRTILL *(elneveti magát)*
Azért ahhoz sok fantázia kell, hogy ebből az alkatból adoniszt faragjanak a főtérre neked.

ERVIN Ne is mondd, láttad már a terveket?
Zozó huszonéves testével és a negyvenes fejével készül el a szobor róla, hogy megidézzék a polgármestert és a sportolót.
Az önkormányzat és a sportklub így tudott megegyezni, ők fizetik.
Remélem, hogy a szoboravatást kihagyhatom, mert ahogy lerántják a leplet, elröhögném magamat.

MYRTILL Szerintem itt csak egy megoldás van: te fogod majd lerántani róla, csak arra kell figyelned, hogy maradj előtte, és a többieket nézd.
(Újra egymásra nevetnek)

4. jelenet

Belép Zsolt

ZSOLT A Szolnoki már nyilatkozott is.
ERVIN *(gyorsan rákeres a telefonon)*
Nagyon kapkodnak. Nem készültek fel, előnyben vagyunk egyelőre még.

ZSOLT Dögölne meg, nem volt elég neki a szertartáson, a beszédében üzeni nekünk, nyomatékosít a médiában is: félreértés ne essék, új szereplő érkezik a régióba, rátenné kezét Zozó hagyatékára a szemét.

MYRTILL Miről beszélsz? A temetésen még

ZSOLT kimondottan rendes volt Szolnoki.
Te tényleg nem fogtál fel semmit sem?
Utalgatott pedig rendesen, hogy
különleges figyelmet érdemel
a Fabricius Holding Zrt.

MYRTILL Nem attól féltetek, hogy megszakad
a kapcsolatotok vele, most, hogy
Zozó meghalt? Hogy Szolnoki csak őt
tekintette tárgyalópartnernek?
De most nyitni szeretne felétek,
ilyesmit mondott. Nekem az jött le,
hogy ő nem hagyja bukni a céget.

ZSOLT *(lemondó sóhajban elengedett dühvel)*
Te jössz, Ervin, magyarázd el neki.

ERVIN A különleges figyelem helyett
kimondhatta volna direktbe, hogy
a nemzetstratégiai érdek
kívánja meg, hogy közbelépjenek.
Ha kell. De egyelőre még nem ez
a helyzet, épp ezért fogalmaz még
homályosan. Nincs a kezükben több.

MYRTILL Ha elfordul tőletek, az a baj,
ha meg segítene, már az se jó.
Ti tényleg túlbonyolítjátok ezt,
csak annyit értek el, hogy rámegey az
idegrendszeretek. Találgattok,
a folytonos gyanakvás meg szépen
lerágja rólatok az életet.
Zozó is ebbe halt bele biztos.
A rák a feleslegesen tárolt
dühből és stresszből alakul ki.

ZSOLT Marának ezt ma inkább ne fejtsd ki.

ERVIN Myrtilnek annyiban igaza van,
hogy ezt az estét ne erre szánjuk.

ZSOLT A gyászoló család elég gyorsan
elindult a szertartás után. De
nem értek még ide? Furcsa egy kicsit.

MYRTILL A készülődésnél itt volt Ádám,
el is indult már Maráért, aki
a szertartás után kidőlt, pihen.

ZSOLT A Szolnokira azért csak tudott
szakítani egy kevéske időt,
de senki másra.

ERVIN Mire célszol, Zsolt?

ZSOLT Odáig nem mennék. Csak különös.
Mihozzánk nem jött oda Szolnoki.

ERVIN Amíg a végrendelet tartalma
ki nem derül, addig azt se tudja,
kit kellene megkörményékeznie.

ZSOLT Azért annyi világos, hogy Ádám

Marával, vagy épp csak egyikük lesz a kedvezményezett, az örökös.

MYRTILL Lehet, hogy ezen vesztek így össze.

ZSOLT Beszélteél valamelyikőjükkal?

MYRTILL Csak Ádámnál kérdeztem rá, mi van. Kitért persze a kérdés elől - még.

ZSOLT Azért kizsedtél valamit belőle?

MYRTILL Kicsit puhítani kell, érzékeny fiú, és túl friss volt még az élmény.

ZSOLT Szerencsére köztetek bizalmas viszony van. Szólj, ha megtudsz valamit.

ERVIN Nehogy megsértődjete már ezért, de halljátok, hogy miről beszéltek? Mitől lettetek ilyen gyanakvók?

ZSOLT Ne légy naiv, Ervin, vagy ne játszd meg! Kikészítesz az álszent dumáddal.

ERVIN Csak arra emlékeztetnélek, Zsolt, hogy itt hamarosan két gyászoló rokon lesz köztünk, egyik az apját, a másik a férjét veszette el.

ZSOLT *(Valami elpattan nála, uralja, amíg tudja.)*
Te most tényleg ezt mondtad nekem?

ERVIN Azért, mert úgy tűnt elfelejtetted.

ZSOLT Szerinted én nem gyászolom Zozót? A legjobb barátom temettem el.

ERVIN Ezért most tegyük félre végre már az üzletet, mert elfeledkezünk Zozóról magáról, pont ma este.

ZSOLT *(dühből)* Szerinted nem ez a legfontosabb, amit most megtehetünk érte, hogy nem engedjük szétverni azt, amit egész életében építgetett? Szerinted ezt magamért csinálom?

ERVIN Megértelek, Zsolt. Pár napot várjunk, a végrendelet tiszta helyzetet teremt, és akkor mi is átlátjuk a dolgaink. Legyél türelemmel. Pihened kellene.

ZSOLT Te jól alszol?

ERVIN Igen.

ZSOLT Myrtill, te is?

MYRTILL Én is. Nagyon.

ZSOLT Ha jól értem, akkor nincs semmi szex. Ha mindenki alszik, úgy nem lehet. *(Elröhögi magát, Myrtill és Ervin máshogy zavarban, Zsolt nagy öröme)*
Pedig kijárna némi élvezet nekünk is már. Én hoztam valamit. Megosztom veletek, rendes lesznek.

MYRTILL Ezért nem alszol napok óta már?

ZSOLT Dehogy, épp azért hoztam kicsit, hogy kibírjuk valahogy ezt az estét.

ERVIN Halasszuk későbbre, nem gondolod?

ZSOLT Először csak alapozzunk, persze. Velünk tartasz, Ervin, vagy kihagyod?

ERVIN Kicsit tartok tőle, hogy megbánjuk.

ZSOLT Mi baj lesz, ha felszívunk egy utcát? Csak egyet, fő a mértékletesség. A régi idők emlékére, Ervin, az iskola mögött, ahol Zozót lekapcsolta az a köcsög Zebra.

MYRTILL Milyen zebra?

ERVIN Az osztályfőnökünk.

ZSOLT Csak egy kis nosztalgia, semmi más.

ERVIN Ne hallgass rá, akkoriban nem is szerezhettünk volna be hasonlót.

ZSOLT Hasonlót nem, de szarabb mindig volt.

MYRTILL Miket szívtatok ti akkoriban?

ZSOLT Ma semmi technokol, meg habszifon, a múltidézésben is van határ.

ERVIN Oké, de tényleg csak egy-egy utca.

ZSOLT Ez már beszéd, már kezdtem azt hinni, hogy eltűnt belőled a régi tűz.
(Myrtillhez)
Milyen kár, hogy te nem ismerted őt, mikor még nagyba toltuk közösen, kitett magáért ő is rendesen.
De most majd meglátod, beszállsz te is?

MYRTILL Ki nem hagynám. És Ervinnek sem árt, ha mértéket tartok helyette is.

5. jelenet

Mara és Ádám érkezik. Mara gyászruhában, fekete rózsza a kezében. Körbejár, Zoltán egykori székénél megáll, a táskájából fekete selyemterítőt húz elő, letakarja vele a padot, majd ráhelyezi a fekete rózsát

MARA Nem értem, miért nehezítet meg, amit kibírni így is épp elég.

ÁDÁM Elfáradtam, nem bírom már tovább.

MARA Ez lesz az utolsó, és vége van.
(Fekete kézi táskájából újabb rózsákat vesz elő.
A többi padon is elhelyez párat)
A kedvemért legalább tedd meg ezt.

ÁDÁM Neked se lenne muszáj itt lenned.

MARA Szeretném. Ennyivel még tartozom.

ÁDÁM Kinek?

MARA Apádnak és a többiek felé is. Mindenkinek könnyeb, ha közössé válik ez a fájdalom.
(A táskából elemes mécsesek kerülnek elő,

ezeket is elhelyezi, lassan elkészül a gyászdekor)

ÁDÁM Ha ennyire szerettedek egymást
miért nem láttam rajtatok soha?

MARA A fájdalom beszél belőled is,
de ez nem te vagy.

ÁDÁM Akkor ki vagyok?

MARA Nem is tudod, milyen fontos nekem,
hogyan eljöttél.

ÁDÁM Oké, hagyjuk már ezt.

MARA Olyan megható volt látni téged
kiöltözve rendesen, öltönyben.
Apád nagyon büszke lett volna rád.

ÁDÁM Ha arra akarsz kilyukadni, hogy
miért nem öltöztem feketébe...

MARA Nem is sírtál, de én láttam rajtad,
milyen erős érzelmeket élsz meg.

ÁDÁM Te úgy élted meg, ahogy neked jó?

MARA Igen, nekem felemelő volt és...

ÁDÁM Milyen mélységekből emelt ez fel?
Nem is szeretted apát igazán.

MARA Ne mondd ezt nekem! Ez nem igaz!

ÁDÁM Dehogynem, hányszor bevallottad már.

MARA Szerinted elviseltem volna mind,
amit tőlem apád elvárt, igen?
Ha nem szerettem volna igazán?

ÁDÁM Ha elviselni az, mint szeretni,
te biztosan nagyon imádtad őt.

MARA Ha az bánt, hogy nem tudtál sírni még
apád miatt, ne engem hibáztass.

ÁDÁM Nem az fáj, anya, miért nem hallgatsz meg?

MARA Talán sírtál azóta, hogy elment?

ÁDÁM Igen. Tegnap nyolc és fél kilenc közt.

MARA Ne beszélj már ilyen cinikusan.
Ha sírni szeretnél, az normális.

ÁDÁM Legyen, jól van, itt most megfelel?
Kisírom magam neked végre már.
(*Sírást imitál*)

MARA Kegyetlen vagy, tudod?

ÁDÁM Te meg hazug.
Mért jöttél ide?

MARA Apád akarta.

ÁDÁM De akkor miért feketébe jöttél?
Csak ennyit kért, hogy ezt ne csináljuk.

MARA Nekem könnyebb így, enélkül talán
nem is tudtam volna eljönni ma.

ÁDÁM Miért nem maradtunk akkor otthon?

MARA Szerinted azzal, hogy nem vagyunk itt,
nem okoztunk volna magunknak még
nagyobb gondot? Rólunk beszélt volna
a társaság egész este, aztán

a város is, mert nem maradt volna
 titokban, hogy nem jelentünk meg ma itt.
 ÁDÁM Ezért volt fontos, tényleg csak ezért?
 MARA Ne menj el, ennyit kérek csak tőled,
 ne hagyj velük, nem bírom egyedül.
 ÁDÁM Alig szabadultam fel az egyik
 szülőm irányítása alól, és
 helyébe lép a másik, rohadt jó!

Mara klasszikus hosszú tekintete, amikor a szavakkal már nem megy semmire.

ÁDÁM Amíg bármi értelme van, addig,
 de egy perccel sem maradok tovább.
 Ha úgy látom, megyek. Neked nem kell
 velem jönnöd, mindenki maga dönt.
 MARA Te nem tudod, mennyire fontos ez
 nekem, nagyon hálás vagyok azért,
 hogy együtt vészeli át a mai
 utolsó megpróbáltatást. Gyere!
*(Ölelésre nyúló kezeivel sikeresen elriasztja
 a fiát)*

A kínos pillanatot szerencsére feloldja, hogy Zsolt, Ervin és Myrtil felpendülve benyitnak.

ERVIN Elég zavaros álom volt, de akkor
 elém ugrott Lesley.
 ZSOLT Az kicsoda?
 ERVIN A skótjuhász kutyám, egész kicsi
 gyerek...

Lefagy a társaság, ahogy meglátják Marát

MYRTILL Bazmeg, ez feketébe jött.
6. jelenet
 ZSOLT De jól nézel ki!
 MYRTILL Mi van?
 ZSOLT Bocsánat,
 nehogy bunkóságnak gondold, tényleg
 dögös szerkó. Hagyjuk, ebből már nem
 jövök ki. Ervin, mentsd a helyzetet.
 ERVIN Egy álmomat meséltem. Ma éjjel,
 nem is tudom, honnan bukkant elő
 a Lesley.
 MARA Kicsoda? Ti szívtatok?
 MYRTILL *(Ádámhoz. Mentené a helyzetet)*
 Olyan jó, hogy visszajöttél te is.
 ÁDÁM Ha nem baj, erről nem nyilatkozom,
 amíg ki nem derül, miről van szó.
 MYRTILL Ha Ervin hajlandó összeszedni
 magát, talán mindjárt meg is tudjuk.

ERVIN Igen, egy pár percet még kérek, és elővezetem, mi is lesz ma itt. Először azért hozzunk pár széket, ne ácsorogjunk, mint a gyászhuszár, ha nem kapott elég borralalót.

MYRTILL Ne égesd tovább magad, kedvesem, kicsit, ha nem haragszol, átveszem a szervezést, amíg átgondolod, mit is kellene koordinálnod.

ERVIN Örök hálám, csak egy fontos kérdés: hozott mindenki telefont, ugye?

MARA Az enyém itt van. Te hoztál, Ádám?

ERVIN Ha nem hoztál, megoldjuk, ne aggódj.

ÁDÁM Minek kell ez?

ERVIN Meg fogjátok tudni.

MYRTILL Türelmetlenül várjuk. Kezdjük el. Hová rakhatjuk az italokat?

Mara már előkészítette a házi oltárt Zoltán padján, ez némi zavart idézhetne elő, de teljes magától értetődéssel veszi át az irányítást a társaság

ZSOLT Tanári asztalon még nem láttam piát eddig, ne szalasszuk el ezt az alkalmat, pakoljunk ki ide.

MYRTILL Te mit szólsz ehhez, Mara, jó lesz így?

MARA Nekem megfelel, Ádám neked is?

ÁDÁM Tulajdonképpen tök mindegy, vagy nem?

MARA Ti jól felpakoltatok. Minek ennyi?

MYRTILL Hozok poharakat. A konyhában találok őket, Ervin? Nyitva van?

ERVIN Kinyitattam.

Myrtill el

A piáról annyit elárulhatok, hogy ez is Zozó egyik kérése volt. Nem akarok előre szaladni túlságosan, ki fog derülni a megfelelő időben minden – annyit mondhatok.

ZSOLT *(Ádámhoz)* Ma fontos beavatásban lesz részed, apád kényesen ügyelt mindig, ha kirúgtunk a hámból, hogy arról ne szerezzon tudomást senki, főleg családi körből. Azt hiszem, hogy ma helyette te fogsz már koccintani.

MARA Előlem azért nem sikerült ezt eléggé titkolni. Vagy tévedek?

ZSOLT Azért anyád sem kellett félteni, a gimnázium legjobb csajaként – legalábbis az élvonalban volt –

MARA egészen másképp vélekedett még.
 Ki ronthatta el? Biztos nem apád!
 Olyan furcsa most itt lenni megint.
 Nem erre számítottam, azt hiszem.
 A tablókat is megnéztem, ahogy
 haladtunk végig a folyosókon.
 ZSOLT Ki nézett ki leghülyébben, Ádám?
 ERVIN Ne válaszolj neki, ez régi ügy!
 Te meg ne hozd elő megint, kérlek.

Ádám csak elneveti magát

ÁDÁM A fodrászomnál volt egy gyakornok,
 az ő hibája volt, anyám meg csak
 javítani akart a helyzeten,
 de rosszabb lett végül, mint előtte.
 Apával egyszer elővettük ezt
 a tablót, feketével áthúzta
 az osztálytársak nevét, nekem meg
 ki kellett találnom, ki kicsoda.

Mara is elneveti magát

ZSOLT Nem ismertelek fel, kerestelek,
 a végén már azt hittem, hogy szívat,
 nem is vagy rajta, átragasztotta
 a képedet, vagy mit tudom én.
 (Körbenéz a teremben)
 Hol ültél? Le merném fogadni, hogy
 apád helyén.

ÁDÁM Az kellett volna még.
 Elég volt túlélni, hogy faterom
 a polgármester.

Zsolt beül egy padba

ERVIN Emlékszem, mikor
 megünnepeltük nálatok, hogy nyert,
 te csak két hónapja jártál ide,
 mondtam is apádnak, hogy ezzel
 egy életre elvágta nálad, hogy
 kövesd a politikai pályán.

ZSOLT Apád itt ült négy évig mellettem.
 Beülsz te is, Mara? Gyere, Ervin!
 A múltba nem utaztam tőle, de
 elég bizarr élmény, próbáljátok
 ki, mert megéri.

Ervin beül. Belép Myrtil egy tálca pohárral

ERVIN Na, milyen, Ervin?
 ZSOLT Nem is tudom.
 Ervinnek volt onnan

a legcsodásabb rálátása az
 egész osztály – hímneműi – által
 csodált Szabó Erára, aki, ha
 lazább pólóban volt, Ervin többet
 lesett rá hátra, mint a táblára.

MYRTILL A konyhai szekrényt is kulcs zárta,
 mit őrizgetnek ezek annyira?

ZSOLT Myrtill, épp jókor, gyere, ülj oda
 kicsit, csak kipróbálunk valamit.
 Kis, ártalmatlan emlékidézés.

MYRTILL Na, szép, egy percre megyek el, ti meg
 azonnal nosztalgizálni kezdtek.

ZSOLT Csak ülj le. Gyere már, te is, Mara!

MARA Nekem most kicsit sok lett az emlék.

MYRTILL Na jó, legyen. Akkor leülök én. (*Beül*)

ZSOLT Na, most milyen, Ervin? Myrtill te vagy
 a legjobb csaj a teremben, tudod?

MYRTILL Milyen játékba rángattál bele?

ZSOLT Minden hónap elején szavaztunk,
 hogy összeállítsuk a ranglistát,
 kizárólag fiúk.

ERVIN De szervezeten:
 egyéni listákat írtunk, aztán
 begyűjtöttük. Szavazatszámoló
 bizottságot is állítottunk, és
 a zártkörű összesítéseken
 a jegyzőkönyvvezető mindent írt
 az ellenőrző bizottság előtt,
 akik hitelesítették végül.
 Ez undorító.

MYRTILL Ez undorító.

MARA Mindenki tudta.
 A lányok utálták, jelenteni
 viszont nem mertük volna sohasem.

ZSOLT Naná, mert ti is benne voltatok
 a játékban, ezt nem tagadhatod.

MARA A megszegyenüléstől féltünk csak.

ZSOLT Azért erre én máshogy emlékszem.
 A csajok tették magukat nekünk,
 ahogy közeledett a szavazás.
 Ilyenkor még Ervinre is rámásztak,
 mert neki egy fontos feladat
 jutott. De mondd el inkább te, Ervin.

ERVIN Ha már lista, Myrtill is készített
 nekünk egy válogatást, szerintem
 kiváló ötlet volt, bekapcsolom
 a gépet, azt hiszem, ideje már.

ZSOLT Kitérsz? Jól van, akkor elmondom én.

ERVIN Myrtill, elővezetnéd addig te,
 mit is fogunk hallgatni ma este?

MARA Zenével is készültetek, minek?

MYRTILL Valójában nekem is szükség volt segítségre, Ádámot kértem meg, hogy adja kölcsön Zozó CD-it, azokból válogattam össze ezt a pár órányi anyagot.

MARA Mikor találkoztatok? A hátam mögött.

ÁDÁM Te még benn voltál a kórházban.

MYRTILL Nem akartunk leterhelni vele. Ne gondold, hogy ki akartunk hagyni.

MARA Ez érdekes, akkor miért nem szólt utólag sem nekem erről senki?

ÁDÁM El is felejtettem azóta már. meg azt se gondoltam, hogy engedélyt muszáj kérnem minden lépésemhez.

MARA Apád zenéi.

ÁDÁM Hogy lennének már? Azért, mert szerette hallgatni, nem kerültek a tulajdonába. Ne temessük már el vele az egész világot. Valahol csak élnünk kell!

MYRTILL Mi csak jót akartunk, Mara, hidd el.

MARA Felőlem azt csináltok, amit csak akartok. Hagyjuk. Váltunk témát, jó?

Kis csönd

ZSOLT A táblára Ervin írta, mikor megérkeztek sorban a csajok, hogy az illető az adott hónapban milyen helyezést ért el. Kurva jó!

Nagyobb csönd

(Ádámhoz) Anyád a második és harmadik között ingázott mindvégig, igaz az ikrekkel volt versenyben, akik együtt kaptak egy helyezést tőlünk. Bocsánat, Mara. Ez még dobogós azért, csak négyen álltatok fel rá.
(Belátja és feladja)
Nekem ennyi. Ki dob be új témát?

Még nagyobb a csönd. Majd Ervin elindítja a zenét. Zsolt nem állja meg

MYRTILL A Lesley nagyobb siker lett volna. Terítsünk meg, és kezdjük, szerintem. A konyhában találtam terítőt.

A zene azért mégis old a hangulaton. Myrtil egy fehér terítőt tesz a tanári asztalra, majd kezdené kipakolni az italokat. Mara leveszi a fekete kendőjét, és ráteríti az asztalra, majd előveszi kézi táskájából

Zoltán gyászkeretes fotóját, és azt is elhelyezi. A többiek zavartan figyelik, Myrtill megáll, kezében az üvegek

MARA Az egyik padot idehozhatnánk,
lehetne az a tálaló. Fiúk?

Valahogy senki nem mozdul. Mara folytatja a dekorációt, fekete rózsaszirmokat szór az asztalra, és ki tudja még mit

MYRTILL Fiúk? Valaki nem szólalna meg?
ÁDÁM Figyelj, anya, ha erre készültél,
ezért akartál mindenképp eljönni,
ha ez volt a nagy terv, akkor én...

ZSOLT *(Megelőzné a bajt)*
Nagyon szép, hiába, a női kéz.
A szertartás is tökéletes volt.

MYRTILL *(Ervinhez)* Neked szavazott Zoli bizalmat?
ERVIN Figyelj, Mara, kifejezetten azt
a kérést fogalmazta meg Zoli,
hogy én gondoskodjak a ma esti
együttlétünkről, és azt gondolom,
a legfontosabb az – és gyönyörű
a kompozíció, ahogy te így
megálmodtad ide nekünk, mégis –
a legfontosabb az, hogy mindenki
saját maga dönthesse el, hogyan
szeretne itt lenni. Mindenkinek
kicsit másképp jó. Vagy rossz, picsába,
dehogy jó, csak így tudjuk, hogy mondjam,
nekünk így könnyebb, és neked meg úgy.
Csak azt kérem tőled, fogadd el, hogy
mi is szerettük őt, csak máshogyan.

Mara elkezdi leszedni a dekort, a többiek lefagynak, némi visszafojtott nevetés, egymásnak dobják a tekinteteket: ki folytassa most?

ZSOLT Ne csináld már! Csak engedd el magad,
feszült időszak volt ez neked is.

MARA Segítenél, Ádám, leszedni ezt?
MYRTILL Mi itt vagyunk, mondd, hogy mit szeretnél,
tekintettel voltunk rád eddig is.

MARA Csináljátok, ahogy nektek tetszik.
Ki nem szarja le? Nem is értem, hogy
miért csináltok ekkora ügyet
belőle? De jól van. Megértettem.
Ne szóljak bele többet semmibe.

MYRTILL Mi nem mondtunk ilyet, kiforgatod
a helyzetet.

MARA Hogy én? Rám uszítod
a férjed? Nem mered egyenesen
szemembe mondani, hogy mi zavar?
Utána azt mondod, félreértem

ZSOLT a jószándékod. Ne nézz hülyének!
*(a vezérigazgató felelősségtudatával,
a komoly, higgadt kimért, de személyes
tárgyaláshangon)*
Tegyük félre a veszekedést most,
(Marához) Csak azt akartam mondani előbb,
hogy az, ahogy te levezényelted
az egész temetést, kiválasztottad
a dolgokat, összeállítottad
a műsort, úgy értem, a szertartást,
- csodálatos és felemelő, sőt,
magad mondtad, hogy méltóságteljes
megemlékezés volt.

MARA Igen, az volt.
ZSOLT Igen, és ez mind a te érdemed.
De annyit viszont szeretnék kérni,
hogy most ez a kicsi kis kötetlen
megemlékezés legyen valóban
kötetlen.

MARA Hát, abszolút az.
ZSOLT Mara,
Tudom, hogy nem lehet ilyet kérni,
de engedd meg magadnak is kicsit,
hogy ellazulj, anekdotázzunk és
beszélgessünk, hallgassunk kis zenét,
ez egy kiváló ötlet volt tényleg
Myrtiltól és Ádámtól.

MYRTILL Azért is
akartuk ezt, hogy megidézzük
Zozó személyiségét.

ERVIN Nehéz menet volt ez mindenkinek,
pihenjük ki. Mindenkit megviselt.

Mara leül végre, a többiek is helyet foglalnak, Ádám ácsorog már csak.

MYRTILL Mi tudjuk, hogy nagyon-nagyon nehéz
neked, Mara.

ERVIN Nehezebb, mint nekünk,
ez így igaz. De ő kért minket, hogy
ne búslakodva emlékezzünk rá.
Ha nehéz is.

MARA Miért beszéltek úgy
velem, mint egy hülyével? *(Megint feláll)*

ÁDÁM Nyugodj meg!

MARA Ne nyugtass, legalább te, kisfiam!
Kiállhatnál inkább anyád mellett.

MYRTILL Segíteni szeretnénk csak neked.

Ervin leállítja a zenét.

MARA De nem kell! Így meg pláne, hagyjuk ezt.
ZSOLT Szeretnénk az érzékenységedet,

az állapotodat tiszteletben tartani, erre figyel mindenki, zavarban is vagyunk tőle, lehet.

MARA Miféle állapotról beszélsz, Zsolt? Azért beszélhetnék még velem talán felnőtt módjára, nem kell ez a nagy együttérzés, pátyolgatás. A gyász megviselt, de ez normális.

ERVIN Kicsit kezdi értelmét veszteni, amit Zoli kérése szerint már előre meg is írtam, egy beszéd, *(előkotorja a beszédet)* de elkezdem, hátha a kedélyek lenyugtatására alkalmas lesz.

MARA Nincs a kedélyemmel semmi baj sem. Nem azzal van bajom, hogy gyászolok, az én fájdalomam természetes, ezt magamnak kell viselnem. Az dühít, ha mások semmibe se veszik, hogy mit érzek, és hogy mikén mentem át.

ZSOLT Fejezzük be, nem méltó se Zolihoz, se hozzánk, ahogy most viselkedünk.

MARA Szerinted, ahogy te vagy jelen, vagy a többiek, az elég méltó? Hogy nevetgéltek egyfolytában rajtam.

ERVIN Dehogyan rajtad. Ezt kérte Zoli, és ha elkezdhetném a beszédemet, talán kiderülne az is, hogy miért.

ZSOLT Nem én találtam ki, olvastam ezt a gondolatot, egy nagyon híres, magyar pszichológus, pszichiáter, ki ennek, ki annak tartja, mindegy, kiköltözött Amerikába, majd amit tanult ott, azt hazahozta. Na, ő mondta ezt a nagyon igaz, de egyben nehéz gondolatot, hogy a gyászban legfontosabb a humor.

MARA De min nevessek? Azon, hogy meghalt?

MYRTILL A táskámban van nyugtató, adjak?

ÁDÁM Myrtill! Fejezd be, kérlek. Anyával beszéltem már erről, azt mondtam neki, csak addig maradok, amíg látom, hogy értelme van ennek itt. De most elérkezett az a pont, amikor elindulnék inkább.

ZSOLT Adjunk esélyt magunknak. Üljetek le, csak magunk vagyunk, rajtunk múlik minden, ezért tegyünk egy próbát, és egyetértek, ha nem látjuk értelmét, elmegyünk.

Ádám és Mara tekintetharca után előbb Ádám, majd Mara is leül. Senki se ki, se be, de innen azért új jelenet

7. jelenet

ZSOLT Először is koccintsunk végre már egyet, hogy ellazuljunk egy kicsit.
 ERVIN Előbb szeretnék elmondani egy beszédet, amit Zoltán kérése szerint állítottam össze.
 ZSOLT Ervin,
 Teremtsünk hozzá hangulatot, hogy utána értő füllel hallgassuk.
 ERVIN Csináljatok, amit szeretnétek. Remélem, nem zavar, ha közben én...
 ZSOLT Kinek tölthetek? Mara, kérsz picit?
 MARA De tényleg csak egy kicsit.

Zsolt tölt

ERVIN Így elég.
 ERVIN El is kezdem a beszédet...
 ZSOLT Ádám,
 te mennyit kérsz? Szólj, ha elég. *(Tölt)*
 ADÁM Így jó.
 ZSOLT Myrtil, te se maradj ki! *(Tölt)*
 MYRTILL Köszönöm!
 ERVIN Na. Szóval!
 ZSOLT Gondolattal! És mivel?
 A lényeg, hogy cselekedettel.
(Tölt Ervinnek is)
 Ha vétkezünk, vétkezzünk teljesen!

Elindul a gyors körbekoccintás, mindenki szépen lehúzza, bár Mara kellően óvatos, csak a felét vállalja be elsőre. A hatás ki is ül az arcokra. Van, amit nem lehet leplezni

ZSOLT Imádkozzunk, hogy ne jöjjön vissza!
Mara épp a második korttyal próbálkozna, félremegy, kiköpi, prüszköl, és nevet. Nevet. Több hullámban érkezik a legyűrhetetlen roham. Kellő zavart idéz elő

ERVIN Segítsünk?
 ADÁM Anya, jól vagy?
 ZSOLT Úgy tűnik!
 Zozó ledöntötte a gátakat,
 nagyon jól ráérezett, mi kell ide.
 MARA *(nagy nehezen erőt vesz magán)*
 Bocsánat, nem tudom, mi van velem.
 ERVIN Kivárjuk. A beszédnek jót is tesz.
 MARA Nyugodtan kezd el. Most már vége van.
(Valóban úgy tűnik, hogy lecseng, de

ez az utolsó mondat nem kellett volna mégsem, hozzá is a következő hullámot, egy ideig nyelhető, visszaszorítható)

ERVIN Nem egy összeszedett beszéd, ezért az elnézések is kérem...

Marából feltör a következő hullám

MARA Bocsánat. Sosem volt velem ilyen.
(Kitartó roham)

ERVIN Mit is mond Marcus Aurelius?

ZSOLT A római jog művelté teszi az embert, jól mondom, ugye, Ervin?

ERVIN Bizony. Ha keserű az uborka, ki kell dobni. Engem is arra kért utolsó levelében Zoltán, hogy olyan beszédet mondjak el ma itt, amely gyorsan átlép a fájdalomon, a gyászon és a keserűségen, hogy átvegye a helyüket végre a megkönnyebbülés és az öröm.

A mellékelt ábra szerint ez így meg is valósult, Marának hála.
(végre meg tud szólalni)

MARA Elismételnéd, kérlek, Ervin? Az uborkánál lemaradtam, pedig figyeltem, igyekeztem, esküszöm.

ERVIN A lényeg az, hogy arra kért minket, a bánatot felejtsük el kicsit, helyette inkább nevéssünk. Erről csak annyit még, hogy a levélben is gúnynevemen szólított: Büdi, melyet azzal sikerült kivívnom, hogy anno nagyanyám ünnepeltük családi körben, negyven-ötvenen a hetvenedik születésnapján. Ilyen jeles alkalmakkor pedig a kóser sólet kötelező volt, hiába mondtam a szüleimnek, hogy én még hivatalos vagyok egy Zozó által szervezett buliba. Amit végül elgázosítottam az egész kamaszkorommal együtt. Halála előtt tehát még egyszer felidézte magában ezt a szép, de számomra kellemetlen élményt. De már Cicero is megmondta: egy levél nem tud pirulni, helyette pirulhatok most én előttetek. Szerette humorral kezelni a nehézségeket, emellett pedig

- haláláig kitartott, úgy hiszem.
 Ki is volt ő? Caesar gondolata
 igaz rá biztosan, mégpedig, hogy...
(Lapozza-lapozza a beszédét)
 Meg is van: nem lehet, hogy az ember
 ne váljon azzá, akinek hiszik.
- ZSOLT
 Nagyon szép gondolat. Ezt akár még
 Zozó is mondhatta volna.
- ERVIN
 Igen.
- MARA
 Nekem majd oda tudod adni a
 leírt beszédet, ne haragudj, most
 sehogy se tudok koncentrálni rá.
- ZSOLT
 Be kéne gépelned, de komolyan.
 Ez egy gyönyörű búcsúztató lett.
- ERVIN
 Ha elnyerte a tetszésedet,
 örömmel folytatom, rátérve e
 rövid bevezető után arra,
 ki is volt Zoltán? Azt hiszem, bátran
 kimondhatjuk, hogy egy mókamester,
 a meglepetések megszállottja,
 elég csak megemlékezni arról,
 mikor leszervezte a fél várost,
 hogy ezzel lepje meg saját fiát.
- Marától egyre inkább Zsolt veszi át a nevető kórus szerepét, Myrtilt is magával rántva.*
- Sokakba beégett a kép, mikor
 a hangerőt maxig feltekerve
 beraktuk a kedvenc számodat, és
 az ajtót rád nyitottuk éjszaka.
 Mi volt az a kép?
- ZSOLT
 ERVIN
 ZSOLT
 MARA
 MYRTILL
 ZSOLT
 ERVIN
 MYRTILL
 ERVIN
- A sikoly.
 Azaz!
 Ijesztő volt. Én tiltakoztam, ő
 ragaszkodott hozzá, nem engedett.
 De nem lett baj belőle, *(Ádámhoz)* és te is
 neveltél csak rajta már utólag.
*(nagy örömmel értesíti a többieket,
 hogy sikeresen használja a böngészőt.
 A képernyőn Edvard Munch: A sikoly)*
 Meg is van! Egy az egybe így néztél
 ki, Ádám! Nem így nézett ki, Ervin?
 Erős a hasonlóság valóban.
(Ádámhoz) Szegény, tényleg meg voltál rémülve.
 Mi is kaptunk Zoli jóságából,
 mikor gyönyörű Myrtillem, arám
 nyakába pénzesőt varázsolt, és
 az esküvőnk tetőpontját ezzel
 meg is határozta. Kiváltva így
 anyósoméék csodálatát, és az

epéjük kifakadását, no meg
 az én – hogy is mondjam – nagyon decens
 apám egész éjjelen át tartó
 megállíthatatlan csuklását is,
 a másnapi gyomorgörcseivel
 együtt téve teljessé az élményt.
 Az örült éjszakák felelőse
 is ő volt többnyire, a kamaszkor
 szobordöntögetésétől kezdve
 a luxusjachtokon folytatódó
 közös döntögetésekig:
 a whiskyről van szó, persze, hiszen
 Zozó kedvenc itala volt, ezért
 szeretnék most veletek is ezzel
 az általa olyan nagyra becsült
 itallal koccintani. Zozóra!

ÁDÁM

*(váratlanul elüvölti magát, nem annyira
 a többiek hibája, hogy nem látták jönni ezt,
 inkább Ádám sokéves rutinjának sikere)*
 Lennél már olyan kedves, bazmeg, hogy
 elárulod nekünk, mi volt abban
 a kurva levélben, ami kábé
 az egyetlen dolog, ami itt tart!

MYRTILL

Te jó ég, Ádám! Nem láttalak még
 ilyennek sosem. Történt valami?

ÁDÁM

Azon kívül, hogy meghalt az apám?

MARA

Az én hibám, iderángattalak,
 pedig te láttad már előre ezt.

ÁDÁM

Ne kezd el az önhibáztatást,
 unom már ezt is, minden taktikád
 kiismertem régen. Nincs szükség rá.

MARA

Haragszol, érzem, hogy haragszol rám.
 Hibáztatasz, és engem vádolsz te is
 apád haláláért, mint mindenki.
 Hiába nem mutatjátok, látom,
 kiolvasom belőletek.

ÁDÁM

(nekiront Marának) Anya!
 Lehetne, hogy ez most nem rólad szól?

ZSOLT

Viselkedjél már, és ne beszélj így
 anyáddal.

ÁDÁM

Befoghatod te is, Zsolt!

ZSOLT

Nevetséges. Lejáratod magad.

ERVIN

Az indulat hozta ki belőled,
 ez érthető, velünk is megesik.

Ádám csak nézi Ervint. Csönd. Ervin nem igazán érti mi történik. Csönd

MYRTILL

Szerintem mondd el neki, hogy mit írt.

ERVIN

Ki?

ZSOLT

Lesley, bazmeg! Ne legyél hülye!

ERVIN

Tulajdonképpen nem sokkal többet.

Csak azt, hogy pontosan mikor legyen a szertartás, és ez a könnyedebb, vagy annak szánt kis összejövétel. A telefonokat, hogy hozzuk el.

ÁDÁM Minek? Minek?! Azt mondd már el végre!
 ERVIN Személyre szóló üzeneteket kapunk tőle ma este.

ZSOLT Kurva jó!
 Szerettem volna mindig is tudni, milyen lehet odaát.

ERVIN Ezeket előre időzítette, nyilván.

MYRTILL Elég bizarr.
 ERVIN De azt is írta, hogy csak egy utolsó játékról van szó, kis, ártatlan küldetések ezek, kizárólag azért, hogy feldobja az estét, pár kedves meglepetés. Ezért emeltem ki a beszédben is annyira. Arra gondoltam, hogy...

ZSOLT Ne térj vissza a beszédre, kérlek!
 ÁDÁM Azért jöttünk össze, hogy az apám ki tudja, milyen hülyeségeit mi hajtsuk végre? Hogy utoljára kiszórakozhassa magát rajtunk?

ERVIN Utóbbi túlzás, amit megértek, egyébként jól látod, ez csak játék, kicsit talán tényleg furcsán hangzik, de ennél többről biztosan nincs szó.

ÁDÁM Ha így van, akkor én elindulok.
 ZSOLT Zozó még készült valamire.
 ERVIN Nem!

Miért? Mi másra számítottatok?
 Nem értem, mi ütött belétek, hogy ilyen bizalmatlanok vagytok, és nem is csak Zozó felé, felém is, unom már, hogy mindenki csak faggat, nem én választottam ezt a szerepet.

MYRTILL Ki kellett volna adnod magadból időben a feszültséget, mondtam.

ERVIN Mitől olyan nehéz elképzelni, mitől? (*Elsírja magát*) Azt, hogy csak jót akart nekünk? Egyetlen kérése volt csak, hogy ezt az estét hadd szervezzem meg én, hogy maradhasson meglepetés, amit nekünk, miattunk előkészített. Utolsó napjait erre szánta, hogy adhasson még nekünk valamit. Ez adhatott még neki is reményt. Ti meg bojkotáljátok, jó, hogy épp

nem estek egymásnak, szerintetek,
örülne ennek Zoli, ha látná?

Csend

MARA Tegyük be mégis a válogatást.
ERVIN Ha annyit vártatok volna csak, hogy
idáig eljussak a beszédben...
MARA Elindítanád, Ádám, a zenét?
MYRTILL Bekapcsolom én, és köszönöm a
segítségedet, Ádám, még egyszer.

*Elindul a zene. Ki-ki elképzelve, épp mi megy. Nagyon széles
spektrumú ízlésvilágot azért nem érdemes*

MARA Ha akarsz, menj el nyugodtan, fiam.
Kicsit még maradok, de nélküled
se lesz már semmi gond, én jól vagyok.
(Nagyon nincs jól)
ÁDÁM *(kényszeredetten)* Bocsánat a kiborulásomért.
ZSOLT Te is csak egy kis fasz vagy, semmi baj.
Apád is így indult. Meg kell mondjam,
hasonlítottál is rá, amikor
előtött téged is az indulat.
MYRTILL Nem akartam mondani, de én is
ugyanezt láttam, meg is borzongtam.
De nem? Tisztára, egy az egyben. Nem?
(Hiába néz Marára, ő nem válaszol)

*Ádám arcáról újra eltűnik minden, visszanyerte nyugalmát. Ervin
énekli a számot, ami épp megy*

ZSOLT Üvöltöttük, ordítottuk együtt!
A Wesselényi utcában hajnal
nem is tudom, háromkor, négykor, így.
A kollégiumba mentünk, és ott
a Klauzál térnél volt egy húsüzem,
dehogy, húsáruház, talán megvan,
talán már az sincs meg, ez mindegy is,
nekünk meg volt egy kazettás magnónk.
Fogadni mernék, hogy te már nem is
tudod, mi az, Ádám.

ÁDÁM De, ismerem.
ZSOLT A BRG MK25-öst?
Azért olyat nem hiszem, hogy láttál.
MYRTILL A garázsban mi őrünk még egyet.
ZSOLT Az érték, komoly pénzeket adnak
a gyűjtők egy-egy antik darabért.
De akkor még vagánynak számított,
mi meg bömböltöttük, és ordított
apád, de anyád is, igaz, Mara?
Csak Ervin csitítgatott minket, de

feladta végül ő is, és beszállt.
Te még nem ismerted Ervint, Myrtill.
Nem is tudod, miről maradtál le.
MYRTILL Azért van annak is előnye, hogy
kiélte magából idejében,
amit ki kellett, és örülök, hogy
le tudta tenni azt az életet.

Mara elindul kifelé

ÁDÁM Hová mész? Anya, minden rendben van?
MARA Csak elfáradtam, azt hiszem, megyek.
ZSOLT Maradj már velünk, ne csináld, Mara!
MARA Ne aggódjatok, jól vagyok, csak ez
sok így nekem egy napra, nem bírom.
MYRTILL Ti észrevettétek, hogy pont, mikor
kicsit jobbra fordul a hangulat,
Marának sok lesz, nem bírja tovább
a fájdalmát magában tartani?
ERVIN Minek kellett ezt most közbe szúrni?
ZSOLT Ne sértsd meg, csak ennyit kértem tőled.

Csend

MARA Kevés vagy, édesem, még ahhoz is,
hogy engem meg tudj sérteni, látod?
MYRTILL Nem ezt figyeltem meg rajtad, inkább
hogy elviselhetetlenül dühít,
hogy én is itt vagyok, mert meghívott
Zozó személyesen, és éppen úgy,
ahogy téged, levélben. Ugyanúgy
kezelt mindenkit, egyenrangúan.
Nem az fáj, hogy nem te kerültél a
középpontba, ahogy azt megszoktad?
MARA Fiúk, én indulok. Ahogy ti itt
megemlékeztek róla, az sajnós
olyan távol áll attól, amire
nekem szükségem lenne, hogy inkább
időben itt hagyom a társaság
vidámabb felét, nehogy elrontsam
a jó hangulatot. Szóval sziasztok.
ERVIN Mi természetesen elfogadjuk
a döntésedet. És sajnáljuk, hogy,
személyesen én biztos sajnálom,
hogy nem sikerült veled, közösen,
ahogy Zoltán szerette volna, úgy
leszerveznem a mai alkalmat.
MYRTILL Hiába próbálsz hatni rá, ha a
saját férje kérése sem számít.
MARA Kinek nem számít? Hogy mondhatsz ilyet?
MYRTILL Te tényleg nem voltál még halotti
toron? Mire számítottál, Mara?

Beszélgetünk, és kövezz meg minket,
nevetni is szeretnénk, és fogunk.
Ahogy minden normális toron így
megy ez. Mert mindenkinek így a jobb.

MARA Tudom, pontosan, hogy megy vidéken,
de épp ezt nem akarom, lehet, hogy
neked ez a megszokott, nekem nem.

MYRTILL Kimondta végre, mind hallottátok!
Azért, hogy ne kelljen egy vidéki,
saját erőből felkapaszkodó,
a múltját viszont megtagadni nem
kívánó emberrel egy légtérben
kibírnia, képes megsérteni
saját, elhunyt férje akaratát.

ZSOLT Myrtill, állítsd le magad egy kicsit.
MARA Te most tényleg ezt bírtad mondani?
MYRTILL Igen. Jól hallottad, ha akarod,
megismételhetem.

ERVIN Nem szükséges.

MARA Te képes voltál beletaposni
a másik lelkébe, mikor gyászol?
MYRTILL Elindulhatsz most már. Ezt akartad.
ZSOLT Csak egy pillanatra álljatok le.
MARA Hogy én ezt akartam. Mit is pontosan?
MYRTILL Mióta megérkezted, provokálsz.
MARA Mivel is?
MYRTILL A szirmokkal például.
MARA Megörültél, ez már paranoia.
MYRTILL Nem én mondom. A saját fiad is
kiismert téged, ő maga mondta.
MARA Hogy ő mit mond, az csak ránk tartozik.
MYRTILL Ha ő se hat rád, akkor menjél már,
de tényleg, bazmeg, ne csak úgy csinálj.

Mara el

ZSOLT Mara, várj! (*Myrtillhez*) Ez most meg mire volt jó?
(*Indulna Mara után*)

ÁDÁM Utána megyek, maradjatok csak.
ERVIN De visszajössz azért, legalább te?

Ádám el

II. Felvonás

1. jelenet

ERVIN Picsába! Picsába!

ZSOLT Jól van, Ervin.
Ne játszd túl, nem nagyon megy ez neked,
MYRTILL Az első pillanattól baszogat.
ZSOLT Ne hergeld magad fölöslegesen.
ERVIN Megéreztem előre, hogy baj lesz.
Ha álmodok, az csak rosszat jelent.

ZSOLT Ne fogjuk rá a Lesleyre ezt is!
 MYRTILL Ki van rám élezve, évek óta.
 ZSOLT Elég ebből a melodramából,
 ne nézzetek teljesen hülyének!
 ERVIN Hogy érted ezt?
 ZSOLT Épp úgy, ahogy mondom.
 MYRTILL Ki néz hülyének? Mi ütött beléd?
 ZSOLT Nagyon szépen megrendeztél ezt.
 Le is próbáltátok? Vagy arra nem
 jutott idő? Most állt össze a kép,
 miért kellett olyan alaposan
 leszervezni a temetést Marával.
 Ti tényleg azt hittétek, hogy engem
 ki tudtok játszani az üzletből?
 ERVIN Nem értelek, ne haragudj, de ez
 nevetséges. Senki se akar téged
 kitenni, erről biztosíthatlak.
 ZSOLT Te most tényleg a pofámba hazudsz?
 MYRTILL Agyadra ment a pia meg a cucc!
 ZSOLT Ezért volt az a nagy titkolózás?
 ERVIN Zozó végakarátát követtem.
 ZSOLT Miért nem tudhattam arról, hogy majd
 a túlvilágról üzenet Zozó
 nekünk? Nehogy fel tudjak készülni?
 ERVIN A feltételezés is sértő, Zsolt.
 ZSOLT Nekem meg az, hogy megrendezitek
 Marával ezt a műbalhét nekem,
 miközben már rég megegyeztetek
 a hátam mögött arról, mi legyen
 a cég sorsa, és képesek vagytok
 bevonni ebbe még Szolnokit is.
 ERVIN Nyugodj már le, senki sem ügyködik
 a hátad mögött, nem is tudnának.
 Ha lenne Marának vagy Ádámnak
 akármilyen terve is ellenünk,
mi ellenünk, mert én veled vagyok,
 utoljára mondom ezt neked el,
 hiába terveznének is bármit,
 miénk a tulajdon kétharmada.
 ZSOLT Hacsak nem szerzi meg valahogyan
 a részvények többségét valaki.
 MYRTILL Ez érdekes gondolat, ugye, Ervin?
 ERVIN A magánvagyonuk, ha eladnák
 az összes ingatlant, még akkor se
 elég, hogy többséget szerezzenek.
 ZSOLT Hacsak nem áll mögójük egy nagyobb
 összeggel egy kellő befolyású,
 kiváló kapcsolatokkal bíró
 segítőkész pártfogó.
 MYRTILL Szolnoki?

ZSOLT Na, végre kezdted kapizsgálni.
 ERVIN Csak úgy tudnák ezt keresztülvinni,
 ha én vagy te, vagy mindketten akár,
 eladnánk nekik a részvényeink
 jelentős részét.

ZSOLT Pontosan így van.
 ERVIN Miért tenne ilyet bármelyikünk?
 ZSOLT Ki lát bele a másik fejébe?
 ERVIN Na jó, ezt most nem veszem magamra.

Csend

ZSOLT *(Oldana a hangulaton)* Te, Ervin! Lesleyt eltemették?
 ERVIN Csinálj ezúttal másból viccet, Zsolt!

Myrtill lopva ránéz a telefonjára

ZSOLT Lazulj már el, ne erőlködj tovább.
 Ha tiszta a lelkiismereted,
 minek feszülsz annyira, semmi gond.
 Bevárjuk szépen, mit üzen nekünk
 Zozó, iszunk párat, ő már úgyse
 törődik azzal, hogy sikerült-e
 leszervezned, vagy szépen elcseszned.

ERVIN Te aztán tudod, hogy vigasztalj meg.
 ZSOLT Nem is volt szándékomban. Ritka az,
 hogy én vigasztalok meg valakit.
(Bókolna Myrtillnek)
 Kivéve, ha nagyon vonzó a nő.
 MYRTILL Marára célzol?
 ZSOLT Dehogya, akadj már
 le róla! Amúgy is totál kivan.
 MYRTILL Pedig feltűnően védted ma őt.
 ERVIN Ez érdekel már engem is. Mi van?
 ZSOLT Mi lenne? Te jó ég! Ebből elég.
 ERVIN Kinézném belőled, hogy beveted
 magad, ha információra vágysz.
 ZSOLT Na, arra vágyok, nem is Marára.
 MYRTILL Na, és? Mit tudtál meg te Don Juan?
 ZSOLT Ne feltételezzetek már rólam
 ilyesmit, ez már viccnek is túl sok.
 ERVIN Pedig te abban nem ismersz határt.
 ZSOLT Oké, bocsánatot kérek azért,
 hogy egy gyerekkori rémes traumád
 el akartam bagatellizálni.
 ERVIN Ha már olyan könnyen vádaskodtál,
 talán nem haragszol meg rám ezért,
 de azt, hogy te szereznél többséget
 Marával én se zárhatom ki még.
 MYRTILL Miért védted Marát ma annyira?
 ZSOLT Azért, kedves Myrtill, mert Ervined
 kiválóan titkolt bejelentése

után mindhármunknak az lett volna az érdeke, hogy itt tartsuk Marát meg Ádámot, amíg megérkezik Zozó üzenete majd nekik is.

MYRTILL Elúszott a nagy terv, engedjük el. Igyunk egy kilépőt, és induljunk!

ZSOLT Azért azt várjuk már meg, hogy mit ír!

ERVIN Csak egy utolsó játékot akart, te meg folyton másra vársz. De jó: egyezzünk meg, hogy átküldjük, amit kapunk tőle, egymásnak. Myrtill beszerzi Ádámtól, hogy neki és Marának mi volt az üzenetben.

ZSOLT Te rontanád el épp a játékot?

ERVIN Nem arról van szó, hogy nem bízol meg eléggé bennünk? Attól tartasz, hogy nem az, vagy nem az egész üzenet jut el hozzád? Legyünk már őszinték.

ZSOLT Ti teljesen meg vagytok zakkánva!

ERVIN Nem én kezdtem a gyanúsítgatást. Nem én célozgattam az előbb Marára és a vigasztalásra.

MYRTILL Ha túl sokat iszol, túl sokat is beszélsz. Ismerünk Zsolt, na, ki vele.

ZSOLT Mi is volt a kérdés? Elismétled?

Csend. Nem ismétlik el.

(Látványosan felhajt két rövidet. Majd teljes komolysággal)

Azért, hogy bízzatok bennem. Így már hiába is akarnék titkolni előttem bármit. Kifecsegném. Maránál nem kezdeményeztem és tudom, hogy Ádámból csak Myrtillnek sikerül kicsalogatni bármit. Bocsánatot kérek, hogy vádaskodtam, belátom, hogy ez komoly hiba volt. Mi egymás kezében vagyunk, ezért ha nem bíznék, én akkor is bíznék magunkban és egymásban. Bennetek. Elég biztosíték lesz nektek ez? Vagy ismétljem el még két pohár után, hogy végre megnyugodjatok?

ERVIN Fölösleges, ennyi épp elég lesz.

ZSOLT Mi ismerjük egymást, tudjuk azt is, kitől mire számíthatunk bajban.

2. jelenet

Ádám érkezik vissza. Feldúlt

ÁDÁM Igyunk!

ZSOLT Ez már beszéd! Nem megmondtam,
 hogy Ádámban bízhatunk: visszajön.
 Ha nem bánjátok, töltök még egy kört.
(Tölt még egy kört. Ádámba)
 Hogy mondta apád? Egy mindenkiért,
 a többi értem. Így mondta apád.
 De most már érted iszunk. Vagyis rád.
 ÁDÁM Ahogy gondoljátok, igyatok rám,
 beszállok én is: leiszom magam.

Felhajtják

ZSOLT Beszélj, mi volt a fennforgás megint?
 ÁDÁM Az én dolgom az enyém. Illetve,
 azé, akivel dolgom van. Vagy nem?
 ZSOLT Velünk talán nincs dolgod, azt hiszed?
 ÁDÁM Mi lenne?
 ZSOLT Tudod te azt nagyon jól.
 Mi üzlettársak leszünk maholnap.
 Beszéljünk úgy, ahogy megkívánja
 a kapcsolat, akár választottad,
 akár csak apádtól örökölted.
 ÁDÁM Miről akarsz beszélni, Zsolt? Mi van?
 ERVIN Kicsit túlságosan őszintére
 találta inni magát, de így van:
 az üzlettársak között nincs titok,
 a cég bizalom nélkül elbukik.
 ÁDÁM Miről beszéltek? Ma temettük el!
 MYRTILL De gondolnunk kell a jövőre is.
 ÁDÁM Elég volt eddig anyát hallgatnom.
 De túl tudtok tenni még rajta is.
 ZSOLT Picsába, elég ebből, a lényeg,
 hogy egy vagy közülünk, egyenrangú:
 mi támogatni fogunk bármiben.
 Azért azt valld be mégis, hogy mi csalt
 a tett helyszínére vissza téged?
 ÁDÁM Remélem, hamarosan megtudom.
 MYRTILL Kíváncsi voltál, mit üzen apád,
 ne szégyelld, mi is ezért vagyunk itt.
 ERVIN Ne gondold rosszra, nem üzleti cél,
 nagyon is emberi tényező ez.
 ZSOLT Milyen meghatóan fogalmazol.
 Apád akart még tőlünk valamit.
 Személyes ügyről van szó biztosan.
 Kitartottunk mellette mindig, és
 ha most nem tesszük meg, az árusítás.
 Mi lesz, Ervin, hogyan lássunk neki?
 ERVIN A sorrendről semmit sem közölt.
 Először nézzük meg, hogy írt-e már.
 Marának küldhette el az elsőt,
 a leglogikusabb ez lenne, nem?

ZSOLT Anyádnak megjött, Ádám, nem tudod?
A hisztéiaroham alapján
kimondhatjuk, hogy egész biztosan.
MYRTILL Nekem nem írt semmit. Neked, Ádám?
ZSOLT Nekem se küldött semmit. Ádám a
következő a sorban, ha Marát
tekintjük elsőnek.
ERVIN Nekem már írt.
Fenébe, nem vettem észre eddig.
ZSOLT *(egy gyanakvó megjegyzést azért
nem tud visszafogni)*
Milyen jó, hogy rákérdeztem, Ervin,
habár egy kicsit későn derült ki,
azért ismertesd már velünk, kérlek!

Ervin olvas

MYRTILL Ilyen hosszan írt?
ZSOLT Vagy átnézi, hogy
mit osszon meg velünk a levélből.
ERVIN Kicsit várjatok már, még olvasok.
Elég furcsa kéréssel állt elő.
Megint a becenevemen szólít
– ne ismételjük el ma már többször –,
szeretné, ha eljátszanánk újra
a régi afférunkat, a kukást.
ZSOLT Milyen kukást? Abba a holdingba
nem is szálltunk be, hogyha jól tudom.
ERVIN Az iskolás éveinkre céloz.
ZSOLT Beugrott! A kukalakós-sztori!
Miért nem ezt mondd? Vagy fél évig,
ha hozzád szóltunk, befogott orral
beszéltünk veled, ez volt a szabály.
Nem akkor neveztünk el Bűdinek?
ERVIN Hiába kértem, úgy látom, hogy ezt
ne ismételjük el ma már többször,
de eltaláltad, ez a jelenet,
amit most el kell játszani, és nem,
nem akkor kaptam a gúnynevemet,
de azt se emlegetném fel többet.
ZSOLT Azért te rászolgáltál rendesen.
ERVIN Köszönhetően nektek, rám ragadt,
talán ezért is kéri, Zoltán, hogy
tegyünk végre ebben igazságot.
ÁDÁM *(most ért le az ital)*
Ha már így egyenrangúak lettünk,
becézhetnélek én is Bűdinek?
(Nevet)

Ervin nem tart Ádámmal

Myrtill, tudtál róla, hogy így hívták?

MYRTILL A történeteiből valahogy
kihagyta ezt a részt.

ÁDÁM *(egyre különösebb hangulatban)*
Ha csajozni
akarnék, én se ezzel kezdenék.

ERVIN Megírta azt is, itt van szó szerint,
ki volt az ötletgazda *(Zsoltnak)*, köszönöm.

ZSOLT Szivattuk egymást folyton, Büdi meg,
ezek szerint, akkor már így hívtuk,
kihúzta magát az egyik balhénkból,
a belső szabályaink szerint ez
tilos volt. Nekem kellett büntetést
kiszabni rá, és azt találtuk ki
Zozóval, hogy egy héten keresztül
a reggeleket kezdje azzal, hogy
beültetjük a szeméttároló
egyik konténerébe, kivárja,
amíg becsöngetnek, és felrohan.
De két napig szagoltuk csak. Ervin
utána kitalálta, hogy inkább
levetkőzik mielőtt beleül
a konténerbe, a ruháit meg
csak úgy ott hagyta őrizetlenül... *(röhög)*

ERVIN Zozó úgy látja, hogy most eljött az
igazság pillanata: játszunk el
egy új szereposztásban, te leszel
az én helyemben, Zsolt.

ZSOLT Ez hülyeség.

ERVIN Ezúttal én alázhatlak meg, ezt
találta ki nekünk mára Zozó.

ZSOLT Ne képzeljétek már, hogy eljátszom.

ÁDÁM *(szokatlan jókedvvel)* Miért? Én szívesen megnéznék!

MYRTILL Kíváncsi lennék, én is, mi történt.

ZSOLT Leszállhattok rólam, nem csinálom.

ERVIN Ha Zsolt akar valamit, az úgy lesz,
ha elmegy a kedve, akkor vége!

ÁDÁM Az este egyre szórakoztatóbb!

ERVIN Myrtill, neked kell Zebrát játszani.

ZSOLT Elég már ebből, Ervin!

ERVIN Kezdjük el!

ZSOLT Dehogy kezdjük, ne nézz már hülyének.

ERVIN Nem én, Zozó szeretné ezt. Gyerünk!

Ádám röhögő rohama, Mara korábbi esetéhez hasonlóan

ÁDÁM Ti teljesen idioták vagytok!
Ezért jöttetek el? Ezt vártátok?
Apám hülyét csinál belőletek,
ti meg úgy táncoltok, ahogy füttyül.
Feszültök az üzleten, hogy mit ír,
ha láttátok volna magatokat:

akár egy olcsó maffiafilmben...
 Milyen érzés így pofára esni?
 De tényleg érdekel, mondjátok el!
 Apámnak sok szar ötlete volt már,
 de mind közül ez a legőrjítőbb.
 Először érzem úgy, hogy van miért
 maradnom köztetek, hogy láthassam,
 hogyan szopat majd sorba titeket.
 ERVIN Nevetni fogsz majd akkor is, ha te
 kerülsz sorra. Nevetni fogsz? Igen?
 ÁDÁM Naná! Esküszöm! Ennyit ez megér!

Sorjában mindenkin eluralkodik a nevetés

MYRTILL De tényleg, mi a fenét csinálunk?
 ZSOLT A faszomat már tényleg Zoliba!
 Igyunk erre a mocskos állatra!
 MYRTILL Ne hagyjatok ki ebből a körből!

Ádám tölt mindenkinek

ÁDÁM Először is koccintsunk Büdire!
 Megérdemli, mert megszervezte, és
 ezen kívül, túl is élte eddig!

Ervin is beadja a derekát

Ürítsük poharunkat most arra
 az emberre, aki volt annyira
 gerinctelen és gátlástalan, hogy
 kitalálta nekünk ezt az estét.

Mara megjelenik az ajtóban

Apámra, aki halála után
 elérte, hogy megszopasson minket!
 Reméljük, hogy utoljára tette,
 de ne igyunk előre erre se.

3. jelenet

MARA Te is, fiam?
 ERVIN Brutus.
 (Röhög, közben mutatná, hogy
 bocsánat)

MARA Anyád!
 ERVIN Anyád
 veled beszélne, Ádám, azt hiszem.
 MARA Te tisztában vagy azzal, kisfiam,
 hogy édesapád most temettük el?
 ÁDÁM Miért kezdted már megint?
 MARA Miattad.
 ERVIN Te tisztában vagy, Zsolt, azzal, hogy most
 temettük el a legjobb barátod?
 ERVIN Ne sorold tovább, tisztába tettél!

MARA Tisztában vagyunk mindannyian már.
Lehet viccelődni, meg játszani
az idióta játékaitok.

ÁDÁM Apának volt ez a kérése, nem?
MARA Ti tudjátok, milyen humora volt,
miért veszitek épp most komolyan?

MYRTILL Csak te veszed itt komolyan, sajnós.
Kár, hogy túl átlátszó így a gyász.

ZSOLT Marának ebben most igaza van,
úgy búcsúzzon mindenki, ahogy
akar, vagy tőle telik, bárhogyan.
Zozónak pedig ezzel itt vége.
Meg ne érts. Meg ne sérts. Érted. Vége.
Vége van, innentől már te vagy csak,
meg én vagyok, meg így mi, semmi más.
Amit s ahogy mi akarunk, az lesz.
Küldözgethet nekünk már akármit,
mi nem leszünk a játékszerei.
Nekünk élnünk kell. Neki már nem kell.

MARA Szívemből beszélsz, Zsolt, egyetértek.
ZSOLT Anyád egyet ért velem, te jó ég!
Zozó ma mégis elért valamit.

MARA Mi még lehetünk méltóbbak annál,
ahogy ő akart búcsúzni tőlünk.
Nem ez lesz az első terve, úgysem,
amitől ellenkező hatást várt.

MYRTILL Kinek játszod meg magad? Már meghalt.
MARA Két órája engedték a sírba!
ERVIN Pedig hamvasztották. Te kérted, hogy
koporsó legyen, és megszerveztük.

MYRTILL Ne játssz tovább, nem kell, mert már nem él.
MARA Nekem ne mondd, hogy nem él!
MYRTILL De nem él!

MYRTILL Lehet, hogy te nem így képzelted, de...
MARA Hogy képzelted?! Hogy?!
Pont, akik a legközelebb álltak
hozzá, nekik kéne tudni, hogy kell.

ZSOLT *(elpattan nála is a türelemjáték, az ital
és az alaptermészet. Ordít)*
De hogy kell?! Mara!

MYRTILL Hogy kell?
ZSOLT *(Myrtillnek)*
Csöndbe már!

Csönd

MARA *(Marának)* Mondjad már!
Szerintem, de ez már rég
elúszott, de úgy kellhetett volna,
hogy leülünk, kicsit csöndben vagyunk.

ZSOLT Gyere, bazmeg, ülj le, csöndben leszünk.

MARA Aztán mindenki szépen hazamegy.
 ZSOLT Gyere, sokáig tudok hallgatni.
 MARA Jó.
 ZSOLT Gyere!
 MARA Jó!
 ZSOLT Ülj le, és hallgatunk.

Mara leül

MYRTILL Na, ezt most nem mondjátok komolyan.
 ZSOLT Myrtill!
 MYRTILL Jó.
 ZSOLT Jó.
 MARA Köszí, hogy megjátszod
 magad a kedvemért.

Myrtill levegőt vesz

ZSOLT Csönd legyen már!

*Hosszú csönd, amíg Myrtill el nem neveti magát. Mara el. Nagy
 kivonulás*

4. jelenet

Kipattan a röhögés

MYRTILL Le merném fogadni, hogy visszajön.
 ZSOLT Sehogy se tud elmenni ma este.
 MYRTILL Te ismerted őt, régen el tudott?
 ZSOLT Megértem őt, hogy ennyire kivan.
 Ez egy irracionális dolog,
 kezelhetetlen, ezt így nem lehet.
 ERVIN Szokott csinálni ilyet otthon is?
 ÁDÁM Dehogy, nem, csak sír.
 ERVIN Na, jó, de mindig?
 ÁDÁM Az első napokban még beszéltünk.
 MYRTILL Hogy bírod?
 ÁDÁM Nem tudom támogatni.
 Pedig nagyon akartam, hiába.
 MYRTILL Az érzéseid nem nyomhatod el.
 ÁDÁM Elindultam volna egyik este,
 de még azt se tudtam, hogy hová.
 kicsit magamban akartam lenni,
 vagy összefutni bárkivel, de ő
 kikészült, hogy nem itt van ennek most
 az ideje, és hogy ő megőrül,
 ha ott hagyom a házban egyedül.
 ZSOLT Ezt mondta a nagyanyám is mindig.
 Ahol halott van a háznál, addig
 amíg el nem temetik, nincs zene.
 Gyerekkoromban ez volt. És a ház
 az ő tájszólásában a család.

ERVIN Ezért nem hallgattunk sosem zenét,
ezek hullottak, de mint a legyek.
ERVIN Ez is, hogy a koporsóba tettük
édesapád hamvját. Hamuját.

ZSOLT Azt.

ÁDÁM Hamvait.

ERVIN A hamvait, azért, hogy
ne tudja meg senki, hogyan halt meg.
Ez a méltó temetés szerinte.

ÁDÁM A tükröt is letakarta.

ZSOLT Ez mi?

ÁDÁM Szerintem ez néphagyomány, vagy nem?

MYRTILL Hallottam ilyenről én is egyszer.

ZSOLT Ekkora keresztény lett belőle? *(nevet)*
Talán csak nem akar belenézni.

ERVIN *(nevet)* A cégvezetésbe akart volna.

ZSOLT Nem akarta meglátni a jövőt!

Nevetés.

MYRTILL Megbántam, hogy ilyen durva voltam,
Szerintem anyád nem egészséges.
Bent kellett volna még tartaniuk
a kórházban, mert ez így veszélyes.

ÁDÁM Alapból gyógyszerre nem ihatna.

MYRTILL Nem ő ivott sokat.

ERVIN De nem szabad.

MYRTILL Ez így nem normális, annyit mondok.

ÁDÁM Megyek, megnézem, hogy mi van vele.

ERVIN Nehogy megszökj, inkább elkísérlek.

Ádám, Ervin el.

5. jelenet

MYRTILL Miért húzol engem a Marával?

ZSOLT Dehogy húzlak.

MYRTILL Mikor igazam van.

ZSOLT Igazad van. Mindig igazad van.

MYRTILL Beszéltek Zoliról négyszemközt?

ZSOLT Lehetne már ezt a témát hagyni?

MYRTILL Biztos volt úgy, hogy jól esett neki
egy vigasztaló férfi ölelés.

ZSOLT Ilyen nem volt.

MYRTILL Jártatok, vagy mégsem?

ZSOLT Könyörgöm, az harmincegy éve volt.

MYRTILL Diákszerelem, milyen szép is az.
(Nevetve) Csináltatok itt is, a vécében?

Zsolt elröhögi magát

MYRTILL Ez most komoly?
 ZSOLT Zozó volt a legjobb barátom, és tudott ő is erről. Tudod, mennyi kapcsolatom maradt Marával a házasságuk alatt? Ha éjjel hazaértünk Zozóval, sütött nekünk akármit hagymával, kihúztuk azzal aztán hajnalig. De még fiatalon, amíg bírtuk. Ez is szépen elmaradt később már, mikor Maránál betelt a pohár. Ha néha mégis elegünk lett már a munkából, családból, titokban eresztettük ki a gőzt. Ismerős? Nekünk sem volt más választásunk, mint a jól bevált „üzleti utazás”.

MYRTILL Zozóval se beszéltél Maráról?
 ZSOLT Tudod, mennyi nőm volt még utána? Már azt sem tudom, milyen volt vele.
 MYRTILL Ne beszélj folyton mellé!
 ZSOLT Szeretlek.
 MYRTILL Tessék?

Csend

ZSOLT Mit mondtál nekem?
 Szeretlek.

Csend. Isznak, mi mást is lehetne tenni

MYRTILL Jaj.
Isznak

ZSOLT Ezzel most megleptél.
 Kibukott.
 Kibuktam. Mert meghalt a barátom. Nekem már nincs senkim. Rajtad kívül.
 MYRTILL Fölöslegesen nagy szavak.
 ZSOLT Azok.
 (Telefonrezgés. Megnézi)
 Neked küldött Zozó már valamit?
 MYRTILL Persze.
 ZSOLT Elmondod?
 MYRTILL Nem olvastam még.
 Nem volt rá idő.
 ZSOLT Itt az alkalom.
 MYRTILL Maráéről még semmit sem tudunk.
 ZSOLT Ha Ádámnak ír előbb, Ervin ott van, és figyel, azt megtudjuk mi is.
 MYRTILL Ha Ervin is úgy akarja, igen.
 ZSOLT Elolvassuk? Most kettesben vagyunk...

MYRTILL Milyen romantikus lélek vagy, Zsolt...

Myrtill lassan, szinte erotikusan előhúzza a telefont. Zsolt követi a mozdulatait. Olvasnak. Olykor egymás tekintetével játszva. Ahogy haladnak az üzenetekkel, egyre kevesebb a tekintetváltás. Myrtill hamarabb végez. Elteszi a telefont. Zsoltot nézi. Végre ő is befejezi. Egymásra néznek. Feszült csend

6. jelenet

Mara, Ervin, Ádám be. Zsolt elteszi a telefont

MARA Kinevetted magad?
 MYRTILL Lehiggadtál?
 MARA Teljes mértékben. Ervin azt mondta beszélnél velem.
 MYRTILL (*Ervinnek*) Ne kacsingass rám! El tudom dönteni egyedül is mikor, kivel beszélnék szívesen.
 MARA Nincs nekem semmi mondanivalód?
 MYRTILL De van.
 MARA Ne tartsd magadba. Nehogy még túlterheljed az idegrendszered.
 MYRTILL Azt akartam mondani: sajnálom.
 MARA Valóban? Ezzel megleptél kicsit.
 MYRTILL Ha megbántottalak, ne haragudj.
 MARA Váratlan fordulat.
 MYRTILL Mara, nézz rám.
 MARA Csak azt nem tudom már biztosan, hogy mikor higgyek neked. Te még tudod?
 MYRTILL Őszintén bánom. Nem fogtam fel, hogy milyen helyzetben vagy. Nagyon-nagyon sajnállak. Tiszta szívemből mondom.
 MARA Ez színpadon már kicsit sok lenne.
 ADÁM Váltsunk témát.
 ZSOLT Ez egy remek ötlet.

Csend

ERVIN Tegnap Lesleyvel álmodtam. Lesley a kutyám volt, négyévesen kaptam.
 ZSOLT Játszunk egy partyt, amiben senki nem játssza meg magát. Mit szóltok?
 MARA Én eddig sem játszottam meg magam.
 ERVIN (*Zsolthoz*) Te meg eddig se játszottál semmit.
 ZSOLT Egy őszinteségi játék. Két kör.
 ERVIN Akkor most én nem fogok beszállni.
 ZSOLT Jól van, Ervin. Meglepődtem volna, ha épp az ügyvéd lenne őszinte.
 ERVIN Egy-egy.
 ZSOLT Játsszunk ivósan!
 ERVIN Ez már érv!

De én berúghatok enélkül is.
 ZSOLT Oké, fogtam, beszartál. te akkor lehetsz a bíró! Csajok, beszálltok? Te is játszol, Ádám?

ÁDÁM Csak mindenképp legyen köze apámhoz.

ZSOLT El is kezdem! Annyit kell mondani, de rögtön utána iszol egyet, kitöltöm mindenkinek előre, na, most figyelj, mert azt kell mondani, hogy én azért kérek bocsánatot...
 MYRTILL Ne már!
 ZSOLT Dehogynem! Milyen kurva jó! Pohár a kézbe, elmondod, iszol, ahogy befejezted, bedöntöd, hogy ne lásd a többiek tekintetét.

MARA Te kezded.
 ZSOLT Csak, ha beszáll Ervin is.

Ervin nem válaszol

ÁDÁM Ha nem játszik mindenki, senki sem.
 ZSOLT Ha elkezded, majd csatlakoznak, Zsolt!
 MARA Legyen. Mindenkinek kézbe ital.
 ZSOLT Mit is kell csinálni?
 Bocsánatot szeretnék kérni azért, mert egyszer Zozónak azt mertem javasolni, (nevet) hogy ezt az Ervint, ez tíz éve volt, hogy ezt rakjuk már ki a picsába az üzletből, mert ez csak kárt okoz. De jól tette Zoli, hogy nem tette. Ezért én most bocsánatot kérek.
 Hoppá!
 MARA Hoppá!
 ZSOLT Hoppá!
 MYRTILL Na.
 ZSOLT Hopp. Tíz éve volt. Szerintem most már játszunk rendesen. Bocsánatot kérek tőled, Mara... (nevet)
 MARA Igen, miért?
 ZSOLT És tőled is, Ádám!
 MARA Őt most hagyd ki!
 ÁDÁM Meg se szólalok.
 MARA Nem könnyű egy részeg társaságban.
 ZSOLT (Marának) Te sejtetted, nagyon jól sejtetted,
 MARA Mit? Miről beszélsz, nem is te jönnél.
 ZSOLT A számot mondjuk nem találtad el.
 MARA Kit érdekel, hány nője volt?
 ZSOLT Téged.
 MARA Ezért akarsz bocsánatot kérni?
 ZSOLT Ezért is.

MARA Az én játékom jön.
 ZSOLT Mara, jól vagy?
 MARA Szarul vagyok, nincs semmi újdonság.
 ZSOLT Nem ezt akartam elérni, hidd el.
 MARA Ne kérj bocsánatot, abból elég volt.
 Beláttam, igazad volt, jobb ez így.
 Neked meg neked is, mindenkinek.
 Elismerem, hogy igazatok volt.
 Le kellett volna játszanunk mindent.
 Lecsúsztunk róla. Nem baj, akkor most.
 ERVIN Talán ez sem a legjobb pillanat.
 MARA Megérkezett az én üzenetem.
 Ettől a legutolsó féregtől,
 a számra nem veszem a nevét többé.
 Tökéletes volt az időzítés.
 Közös játék lesz, készüljetek fel.
 A lényeg az, azt kéri ez a patkány,
 hogy tálaljak ki nektek ezt meg azt:
 a megbocsájthatatlan bűneit.
 Ti lesztek a bíráló bizottság:
 amit mondok, arról ti döntötök,
 amennyiben szerintetek is az,
 valóban megbocsájthatatlan bűn,
 hangosan ki kell mondanotok rá:
 szarházi – négyből három szavazat
 elég is, nekem meg ettől jobb lesz.
 Szerinte.
 MYRTILL Ezt nem kell megcsinálnod.
 MARA Legyen csak meg az ő akarata.
 Beláttam, mondom, igazatok volt.
 ADÁM Elég volt ebből. Most hazaviszlek.
 MARA Ha kínosnak találod, elmehetsz.
 ERVIN Fejezzük be tényleg ezt az estét.
 MARA Első megbocsájthatatlan bűne,
 ez így kezdődött, mikor megkérte,
 elóttetek a kezem. Mindenki
 tudott róla, nagy felhajtást akart,
 ti szerveztétek a hátam mögött,
 csak az nem érdekelt éppen senkit,
 hogy én mit akarok, vagy, hogy netán
 szerettem volna tényleg dönteni,
 de így esélyt se hagytatok nekem.
 Ki mondja rá azt, hogy szarházi volt?

Kis csönd. Zsolt el is neveti magát. Ervin se tudja megállni

Anyámék éltek még, így Ádámmal
 együtt el tudtunk szökni hozzájuk,
 egy évvel ezután csak, amikor
 először vert meg. Mondjátok?
 ZSOLT Szarházi.

MARA De nektek ebből semmi nem tűnt fel!
Az biztos, hogy kitalált valamit,
hogy miért is tűnök el hetekig.
Nekem persze nem árulta el, mit.
Ez két évig ment, amíg anyámék,
amíg el nem vesztettem őket is.

ZSOLT Szarházi.
MARA A szüleimet, akik
idősek voltak, persze, akkor már –
de aznap éjjel, amikor sírva
felhívtam őket, rögtön indultak,
hogy elhozzanak minket. Kocsival.
Nyugtatóval aludtak mindketten.
Ki mondja?

ZSOLT Szarházi.
MYRTILL Szarházi volt.
MARA Jött az idegösszeroppanásom,
kedvezett ez is neki, hiszen
csak annyit kellett mondani később,
mikor már Bécsben ápoltak, ha vert,
terápián, elvonuláson van,
önismereti kurzusokra járok.
Mikor meg hazajöttem, rajtatok
meg azt látom, dilisnek tartotok.
Miért maradtál vele?

MYRTILL Hogy miért?
MARA Mi más csinálhattam volna? Mondd meg!
Jelentsem fel? A rendőrség az ő
zsebében volt! Mindenkit ismert jól.
Hová bújhattam volna Ádámmal?
Ti nem tudjátok elképzelni, hogy
milyen retteget tartott minket.
Mi lesz, ha hazajön, és mikor jön?
Ha megvárom, az a jó? Vagy ha nem,
az ágyból fog kirángatni éjjel?
Sosem tudod, mikor fog megütni.

ÁDÁM Fejezd ezt be!
MARA Ha mosolyogsz, akkor?
Vagy, hogyha sírsz, akkor? Vagy bármiért?
(Ervinhez) Miért nem mondd a barátodra,
miért nem mondd rá, hogy szarházi?

ERVIN Nagyon sajnálom. Én ezt nem tudtam.
MYRTILL Te mit képzeltél mégis, amikor
éjszakánként átjött hozzánk Ádám,
hogy ott aludna nálunk, ha lehet?

MARA Gyerünk!
ERVIN Sajnálom.
MARA Lesz majd más. Ádám?

Csend. Üzenetjelző hang. Ádám előhúzza a zsebéből a telefont

7. jelenet

ZSOLT Ezek szerint megkapta mindenki.
Tegyünk pontot a végére. Mit ír?

ÁDÁM Nem érdekel. Nálam mindent eljátszott.

ZSOLT Azért csak nézzük meg, nem gondolod?

ERVIN Igen, ki tudja, lehet, hogy fontos.

ÁDÁM Nekem már nem. Ezzel befejeztem.

MYRTILL Megértelek, én sem olvastam fel,
egy ízetlen tréfa volt csak, de te
az egyetlen fia voltál, neked
egész biztosan mást üzent apád.

ÁDÁM Elég. Elegem van belőletek.
Csak öljétek egymást, én elmegyek.

ZSOLT Gyalázd meg apád végakarátát
nyugodtan, hadd forogjon a sírban!

ÁDÁM Szerinted ezzel hatni tudsz még rám?

MARA Ne is törődj velük, induljunk el!

ZSOLT *(elordítja magát)* Faszomba már, mindenki itt marad,
amíg ki nem derült, mit írt Zozó!

Ádám elindulna, Zsolt utána, elkapja és levágja a földre

MARA Elolvasod bazmeg! Felolvasod!
Ne bánts! Ádám!

ZSOLT Te ott maradsz, ribanc!

Ott marad

ÁDÁM *(lassan feltápáskodik. A fizikai különbségek
esélytelenségének rutinos felmérése után reagál)*
Kifogytál kicsit az érvekből, Zsolt?
Erőlködhettél volna még azért.
Előttünk persze minek lepleznéd,
hiszen tudjuk mi vagy. Büdös tahó.

Zsolt nem veszi fel a kesztyűt

ZSOLT Apám is így akart tanítani,
gyerekként sem értettem, hogy mit vár,
mitől jönne meg a kedvem, ha üt.
Anyám a tanú rá, nem sikerült.

MARA Te mocskolod nekem Zozót, te szar?!
A legjobb barátom volt, tudom, hogy
sosem vert meg úgy rendesen, pedig
kijárt volna neked az atyai.
Anyádnak köszönheted még ezt is.
Közétek ugrott mindig, nem igaz?
(Megragadja Marát, Ádám felé taszítja)
Közéjük ugrottál, vagy nem, Mara?!
MARA *(mintha parancsszóra)* Közéjük ugrottam.

Ádám mozdulni sem tud

ZSOLT

Kitaláltam!

Lebénultál te kis fasz! Ennyit érsz.
Anyád se nagyon számíthatott rád.

MYRTILL

Ne hergeljétek tovább ilyenkor.

ZSOLT

Zozónak egyben igazat adok:
a kis taknyokkal, mint te, így lehet
beszélni csak, másból nem értenek.

ERVIN

Ne essünk túlzásba, ha kérhetlek!

ZSOLT

Bocsánat, elkapott az indulat.
De semmi baj, le is higgadtam már.

Kirakja mindenki a telefont,

lehet kulturáltan is, nem igaz?

Felolvasó-est lesz! Azt szeretem!

Az ellen nincsen kifogásotok?

ERVIN

Amit nekem küldött, azt elmondtam.

ZSOLT

Az osztály eminense túl is van,

Maráé és az enyém is pipa.

Ki jön? Ki legyen a következő?

(*Ádámhoz*) A névsorban most te következzel.

Ádám kioldja a billentyűzárát, és ledobja a földre a telefont

ZSOLT

Hatásos beszéd. Bár a szertartás

alatt lettél volna ilyen tömör!

De, jól van. Ez is megfelelő lesz.

(*Olvás, hosszas csönd, közben kijózanodik*)

MYRTILL

Mit ír? Zsolt, megtudhatjuk végre már?

ZSOLT

Közöd hozzá?

ERVIN

Ne beszélj így vele!

ZSOLT

A kurva Szolnoki, hogy bassza meg!

ERVIN

Megalkudtak?

ZSOLT

Nélkülünk nem lehet.

(*Ádámhoz*) Apád tényleg azt hitte, sikerül

az üzletből kigolyózni minket?

Agyára mehetett a kis család.

Ahogy rátok nézek, nem csodálom.

Üzennék a Szolnokinak, hogyha

találkoznátok, adjátok át:

Zsarolni nem szép. De ha ő így, hát

nekem sem marad túl sok választás.

(*Ervinhez*) Te, Ervin, az irodához is van

nekünk kulcsunk?

ERVIN

Persze, mindenhez van.

ZSOLT

Fogalmazzunk egy nyilatkozatot

Marának és Ádámnak, tanú is

elég számban van itt: Myrtill meg én.

Te ellenjegyzed, hitelesíted,

nem ütközik akadályba semmi.

ERVIN

Miféle nyilatkozatra gondolsz?

ZSOLT

Fogalmazzuk meg, ami mostanra

világossá lett mindenki előtt –

kicsit későn, de visszadatáljuk.
Azért ennyi belefér nektek is.
MYRTILL Mit íratsz bele Zsolt?
ZSOLT Az igazat.
Zozó elmeállapotáról. Hisz
ma végleg kiderült, hogy nem volt már
beszámíthatónak nevezhető.
ERVIN Megoldható. *(Mara, Ádám felé)* És nem is hazudnánk.
ÁDÁM Sosem fogom aláírni nektek!
Te sem fogod, mondd meg nekik, anya!

Mara hallgat

ZSOLT Mi egy csapat vagyunk, ezt mondtam már.
(Megragadja Ádámot, és az ajtó felé indul vele)
Segíthetsz a megszövegezésben.
(Myrtillhez) Amíg végzünk, figyelj már Marára!
Nehogy megszökjön megint...
MYRTILL Nem lesz baj.
ERVIN *(előhúzza a kulcs-csomót)* Az ajtót már bezártam legutóbb,
mikor visszahoztam őket ide.
ZSOLT Előrelátó vagy, ezt szeretem.
Ne féljete, nem maradunk soká.
(Kirángatja Ádámot az ajtón)

Ervin utánuk

8. jelenet

MYRTILL *(az asztalhoz megy, tölt magának és Marának)*
Ne szégyelld magad. Tök fölösleges.
Igyál inkább. Tudom, hogy máskor is...
Zozó mellett is ezzel bírtad ki.

Mara elveszi tőle a poharat

(Kinyitja az ablakot) Kiszellőztetek. Kibírhatatlan
ezekben az iskolákban a szag.

Mara nem reagál

Tudod, Ádám mindenről beszámolt,
ki kellett adnia ezt magából.
Ne is haragudj rá ezért nagyon,
te nem voltál olyan állapotban,
hogy őt is támogatni tudd. Ez túl
nehéz lett volna már neked.
Belátta Ádám is, bármennyire
dühös volt rád – és nem csak Zozóra.
De én megvédtelek mindig. Mert ez
igazságtalan lett volna veled.
Utáltál engem, tudom, ezért is,
hogy Ádámot én vigasztalom meg,
de hidd el, hogy rajtam kívül senki

nem értett meg téged sem igazán.
Tudom, mit éreztél, mert ismerem.
Csak én korábban szereztem ebben
gyakorlatot, és ki tudtam szállni
időben belőle. Van annak is
előnye, hogyha túl korán kezdted.

Mara hallgat

(iszik) Ne aggódj Ádámért, Zsolt vigyáz rá.
Nem indulatból üt. Profi. Figyel,
hogy annyi sérülést okozzon csak,
amennyi feltétlenül szükséges.

Csönd

Azért, ha szóltál volna pár szót, az
segíthetett volna meggyőzni őt,
hogy ellenállni itt nem érdemes.
Remélem, magától is lesz esze,
hogy elfogadja Zsolt ajánlatát.
Ti sem fogtok ezzel rosszul jární.
Lehet, hogy most nem így gondoljátok,
de Zsoltnak fontosak vagytok ti is.
Talán túlságosan is fontosak.
Ne hidd, hogy jókedvűből teszi ezt.
Belül szenved, és ezt csak kevesen,
talán csak te és én tudjuk róla.
Akik közel kerülhattünk hozzá.
Hiába menekültél tőle el,
Zozóval mégis rosszabbul jártál.
*(Kémleli, de Mara arcán semmi
sem tükröződik már)*
De értelek, Zsolt nem az az ember,
akit magunk mellett kell tartani.
Sokáig azt hittem, hogy te nyertél,
nagyon jól játszottad a szereped,
bevallom, még féltékeny is voltam.

*Mara teljes kimerültségben és értetlenséggel
nézi Myrtilt*

Azóta tudom, hogy régóta nincs
közöttetek semmi. Csak nem értem,
ha tényleg nem szeretted már Zozót,
miért nem léptél. Zsolt csak erre várt.
Tagadhatta, én átláttam rajta.

9. jelenet

Zsolt és Ervin érkezik. Az ajtót nyitva hagyják

ZSOLT

Meg is vagyunk. Ervin pontos és gyors!
Milyen jó, hogy nem raktuk ki anno!

ERVIN Csak egy pár aláírás és...
 MARA Ádám?
 ZSOLT Aláírta már ő is, jól van, és
 üzente neked is, hogy tedd a dolgod.
 ERVIN *(kiosztja a papírokat Myrtilnek és Marának)*
Zsolt végig Mara válla fölött figyeli, ahogy gépiesen aláír

Tulajdonképpen két aláírás,
 nyilatkozat és a letéti, a
 személyigazolvány, lakcímkártya
 szerencsére már korábbról megvolt,
 azért nyomtattunk friss másolatot,
 egy-egy szignóval azt is lássátok
 el, és készen is vagyunk. Illetve
 Marának és Ádámnak is kell a
 saját példány, ezért mindezt négyszer.
*(Az aláírt lapokat kicseréli, majd
 ellenőrzi a dokumentumokat. Mindent
 rendben talál. Zsoltnak nyújtja a papírokat)*
 Parancsolj. Ha át akarod nézni,
 nyugodtan, csak add majd vissza,

Zsolt int, hogy ez nem szükséges

kettő
 a széfbe megy, egy-egy pedig nektek.
*(Mara felé nyújtja a saját példányokat, aki
 nem veszi el. Ervin végül leteszi elé)*

*Ádám lép be a nyitott ajtón apróbb sérülésekkel: vérző orral, eltört
 ujjakkal, bordákkal, izlés szerint. A falnak feszülve megáll az ajtó
 mellett. Mereven nézi a társaságot. Nincs nála fegyver, azzal lő. A huzat
 felerősödik, felkapja Mara dekorszirmait, majd hatalmas csattanással
 berántja az ajtót, ablakot. Zoltán gyászkeretes arcépe darabokra
 robban. A csapódástól a megtépázott elektromos hálózat végstádiumba
 lép, a neonok folyamatos villogásba kezdenek. Myrtil pánikszerű
 sikítózása. Myrtil és Ervin egy-egy padot felborítanak, és mögé bújnak*

ZSOLT *(Maga elé rántja Marát. Marának)*
 Együtt a család, látod, semmi baj.
 Ne csináld, Ádám, tedd le azt a szart!
 ERVIN *(Felemelkedik kicsit a pad mögül)*
 Szerintem is az lenne a legjobb.

Az újabb lövés a padot találja el

(Visszabukik. A pad mögül beszél)
 Tegyé, ahogy jónak látod, Ádám.
 Valóban kicsit messzire mentünk.

Még egy sorozat a padba

Megértettem. Most csendben maradok.

ZSOLT Családi hagyomány ez nálatok,
 hogy elveszti mindenki az esztét?

Ádám lassan közeledik hozzá

Apádat kellett volna megölnöd,
 de nem volt hozzá merszed. Azt hiszed,
 hogy ezzel most bepótolhatsz bármit?

Ádám csak közeledik

Apádban volt erő megtenni, ő
 megölte magát. Te ezt sem mered?
 (Az utolsó pillanatban eltaszítja Marát,
 beugrana Myrtil mellé a pad mögé, amikor
 eltalálja a golyó. Myrtil mellett ér földet a test)

MYRTILL (sikítófrászban) Ne! Zsolt! Ne halj meg! Ezt nem teheted!
 Szeretlek! Velem újrakezdheted!

*Ervin felugrik a pad mögül. Innen Myrtil folyamatos sikoltozása adja
 az akusztikai aláfestést. Karjában Zsolt*

ERVIN Fejezd ezt be, Ádám, mert ez nem helyes!
 Megöltél egy embert! Tudod, hogy ez
 milyen következményekkel lesz rád?

MYRTILL (Zsolthoz.) Miért nem mondtam időben neked?

ERVIN Veled lesz még egy beszélgetésünk!
 Ne számíts sokra a válás után!

Ádám Myrtil felé lép, közben Ervint nézi

Ne öld meg, van ennek más módja is.
 Ne öld meg, ezt most miattad mondom!

Ádám Ervinre fordul

(Vissza a pad alá) Nem úgy értem, hogy másra lövöldözz.
 Ez így nem jó. Ez senkinek sem az.

Ádám vissza Myrtilhez

(Könyörgőre veszi) Anyádra legyél csak tekintettel!
 Ki vannak így is az idegei.

Mara mint egy kísértet megindul Ádám felé. Egyetlen lövés végez vele

Anyádat is! Ez már tényleg túlzás!

*A következő golyó Myrtilt éri, végre megszűnik a sikítózás. Ádám most
 Ervinhez közeledik*

Viselkedjél már, bazmeg, könyörgök!

*Sorozatlövés. Ervin is elzuhan. Végre teljes, hosszú csönd, csak a
 neonok vibrálása hallatszik. Ádám lassan elindul az ajtó felé. A falnál
 megáll. A villanyt kapcsolgatja, de a neonokra ez nem hat. Ezzel eltelik*

egy kis idő, míg végül Ádám ököllel belecsap a kapcsolóba. A neonok erre sorban szétpattannak, kiégnek. Már csak az utolsó cső pislákol, de nem adja fel, végül visszatér a folyamatos fénye. Csönd és félhomály.

A halottak fészkelődni kezdenek. A következő sorok alatt lassan feltápáskodnak

ZSOLT Halálnak elég borzalmas ez így.
 MARA Szeretném, ha nem csinálnál, Ádám, ilyet többé. Megígéred nekem?

ERVIN Lehetne rosszabb is, én azt mondom.
 MYRTILL Mi lett volna elég szörnyű? Ha az agyát robbantja szét cafatokra?

MARA (Ádámhoz) Nagyon megijesztettél most, tudod?
 ERVIN A Lesleynek például férge volt.
 A legrosszabb halálok egyike.
 Mikor gyerek voltam, két fajta volt, a tacsók meg a németjuhászok.
 De Lesley más volt, mint a többiek.
 Csakis nekem volt skótjuhász kutyám.

ZSOLT A Lesley skótjuhász volt? Nem mondod?
 ERVIN Bizony, csak aztán megbüdösödött.
 A férgek miatt. Nagyon szenvedett.
 De nem volt erőm elaltatni őt, a fájdalomtól könnyezett pedig.
 Szeméből folyt a sárga gennyes lé...

MARA Ne gusztustalankodj, kérlek, Ervin!
 ERVIN Megérezte, hogy nincs sok hátra már, kiolvastam a tekintetéből, csak arra vágyott, simogassam meg...
 De nem ment... (Sír) Olyan nagyon bűdös volt.

MYRTILL Ne sírj, drágám! Csak kínozod magadat.
 ERVIN Te meg mekkora ribanc vagy, bazmeg!

ZSOLT Ne vedd már olyan komolyan, Ervin!
 ERVIN Na jó, sejtettem én, de mégiscsak...
 MARA A legjobb családban is megesik.
 ZSOLT Kicsit sokat ittunk, előfordul, hogy elkottyintunk hülyeségeket.

ERVIN Igaz, persze, csak mégis felkavart.
 Zozó halála, és ez az este...
 Kicsúszott a kezemből. Sajnálom.

MYRTILL Ne ostorozd magad folyton, megárt...
 Nem is sült el olyan rosszul. Tényleg.
 Nekem kifejezetten tetszett is.

ZSOLT Mikor láttuk volna így Ádámot?
 Ha másért nem, már ezért megérte!

MARA Pedig legtöbbször egészen csendes.
 ERVIN (Marának) Jutott egy nagy jelenet neked is.
 MARA Dehogy, csak megborultam egy kicsit...
 ZSOLT Ne szerénykedj már! Nagy voltál, Mara!

Egyre vidámabb a társaság

ERVIN A Zsolt kirohanása sem volt rossz!
 ZSOLT Ugyan már, Ervin! Minek hízelegsz?
 ERVIN Csak én voltam egy pojáca végig.
 MYRTILL Nekem talán több jutott, azt hiszed?
 ERVIN Az előbb örjöngtél! Miről beszélsz?
 MYRTILL Te is sírtál a végén, ne tagadd!
 ERVIN A végén mindenki sír egy kicsit.
 ZSOLT Kihoztuk belőle, amit lehet.
 MARA El is húzódott. Indulnunk kéne.

A társaság elindul kifelé. Ádám a falnak feszül

MYRTILL Igen, holnap is lesz nap. Ádám, te
 velünk tartasz, vagy Marával mennél?

Ádám nem válaszol

MARA Ne is próbálkozz vele ilyenkor.
 Magányra van szüksége biztosan.
 ERVIN Nehéz lehet neki ez most nagyon.
 Hiába próbáltuk vidítani.
 MYRTILL Ne kezd újra a siránkozást, jó?
 Mi mindent megtettünk, feldobtuk ezt
 az estét amennyire lehetett.
 ZSOLT Megismételhetnénk valamikor!
 ERVIN Leszervezzek egy tort a Lesleynek?

Ezen jót mulatnak, és elindulnak. Az utolsó mondatok már az ajtóból

ZSOLT Figyelj, Ervin, nem Lassie-nek hívták?
 ERVIN A nőt? Honnan tudjam? Nem ismertem.
 Zozó nekem nem mondta el sosem.
 ZSOLT Nem arról, a kutyádról beszélek.
 ERVIN De tényleg... Lassie volt. Hogy szerettem!

Mindenki el, kivéve a mozdulatlan Ádámot. A neon újra villogásba kezd, majd kialszik a fény